

HLAS NÁRODA

„Vy reprezentujete
ve svobodném světě vlast.
Vlast potřebuje lásku a pomoc.
Bud'te svorní!
Jen svorným Bůh žehnává.“

JOSEF KARDINÁL BERAN,
arcibiskup pražský.

(VOICE OF THE NATION)

Tel.: (312) 762-2044

Udržení českého vědomí, řeči
a novin v Americe žádá osobní
oběti a nadšené spolupráce
každého z nás.

Cena: 75 centů

Second Class Postage Paid at Chicago, Ill.

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60623

Roč. (Vol.) X. — Číslo (No.) 34.

Sobota (Saturday) 24. 8. (August) 1985

PŘED 17 ROKY -

**PO NESPRAVEDLIVÉM SOUDU A DLOUHÝCH LETECH VEZENÍ
V KOMUNISTICKÝCH KONCENTRAČNÍCH TABOŘECH -
SE VRÁTIL BISKUP ŠTĚPÁN KARDINÁL TROCHTA
DO SVÉ LITOMĚŘICKÉ DIECÉSE**

(Výňatek z kázání, které proslovil v den svého návratu do Litoměřic 1. září 1968. Jeho úplný text s titulem „I my jsme byli vždycky s vámi“ byl otištěn ještě před začátkem „normalizace“ v „Katolických novinách“ 22. a 29. září 1968. To, co zde budete číst, je výňatek z hlavních částí toho historického kázání, který s vděčností přebíráme z knihy „Štěpán kardinál Trochta“ - životopisná črta, výběr z jeho proslovů a pastýřských listů, kterou vydali k 10. výročí jeho smrti čeští salesiáni v Římě v loňském roce 1984.)

Štěpán Trochta

NABÍZÍM VÁM ZNOVU SVŮJ ŽIVOT

Po mnoha strastiplných letech stojím na půdě své diecéze, pod klenbou této památné katedrály. Rozhlížím se po známých tvářích - mnohé již nenalézám, mnohé vidím poprvé - já, který jsem vaším biskupem už 21 let.

Můj tichý návrat krajinou mi dal příležitost k zamyšlení: Hle, tam napravo hora Říp, s níž se kochal praotec Čech pohledem na zemi tak vábnou a krásnou... Tímto čarokrásným údolím Labe a Vltavy kolem hradu Ludomíru a Mělníka

spěchal ze Stadie Přemysl Oráč na svém bělouši směrem k Vyšehradu, aby snátkem s Libuší dal vznik hlavnímu městu národa, městu velkému, jehož sláva hvězd se dotýká... o století později si bere kníže Bořivoj Ludmilu z Mělníka a spojuje kraj Pšovnu s politickým střediskem Prahou, k němuž nedlouho potom připojuje i kraj Lucký, nynější Zatecko. Je to ten Bořivoj, který se dává v roce 874 pokřtít na posvátném Veléhradě, dvoře Svatopluka, krále říše Velkomoravské...

Vstupuji tedy do země posvěcené životem světců a mučedníků: Ludmily, Václava, Vojtěcha, Jana z Nepomuku a Zdis-

lavy a mnoha jiných bezejmenných...

Samozřejmě mi leží na srdci především vaše duchovní blaho: váš život v lásce, záslužný a spokojený život dítek Božích, žijících z víry, svátostí a z Desatera životem plně křesťanským, který vám otevře bránu do věčné blaženosti. Víím, že toto je v přítomné době před Bohem i před vámi má první povinnost.

Nevracím se z vlastní vůle, puzen snad nějakou touhou po lidské slávě či hodnosti. Vždyť jaké touhy může ještě mít kdysi chudý pasáček z valašských hor po tolika trpkých životních zkušenostech a tolika zklamáních? Z Boží vůle a z vůle svatého Otce Pavla VI. se vracím za svou nevěstou, církví litoměřickou, s níž jsem slavil již před léty své zasnubky a s níž jsem spoután nerozlučitelnými svazky věrnosti, oddanosti a lásky, kterým jsem se nikdy nezapřel.

Přicházím vyzván i svým drahým duchovenstvem a znova a znova naléhavě volán nesčetnými žádostmi svých věřících. A vracím se také z vůle naší vlády, jež projevila stejné přání. I jí patří můj dík, a snaha nezklamat...

Prosím zástupce vlády, státních úřadů i lidové správy, aby měli odvahu nám důvěřovat. A apeluji na kněze i věřící, aby k této důvěře svým velkodušným přínosem pro obecné blaho naše veřejné činitele zavazovali. Teď je k tomu nejlepší příležitost...

*Obohatit vznikající nový
společenský život Kristem
je pro křesťana
příkazem svědomí!*

Křesťanství je především hluboce lidské. Z vůle a příkladu samého Krista. Byl Bohem a byl proto i nejdokonalejším člověkem. Úspěšnost jeho nauky, života i mravních příkazů uznávají i všichni ti, kdo v jeho hořství nevěří. Obohatit tedy dnešní vznikající společenský model Kristem, je pro křesťana příkaz svědomí. To říkám s plnou odpovědností

Štěpán kardinál Trochta, sídelní biskup litoměřický.

před tváří Boží i před dějinami...

Nabízím vám svůj život i svou smrt. Ale pokud mne zde Boží milosrdenství ponechá, nabízím se vám beze zbytku.

Snad vám dnes mohu nabídnout některé nové hodnoty. Především svou otcovskou lásku, očistěnou, posvěcenou a protavenou dlouhým utrpením a přemýšlením. Dávám vám k dispozici své životní zkušenosti, čerpané z prérůzných situací a prožitků. Domnívám se, že vám přináším hlubší znalost člověka, odhalovaného kolikrát bezohledně až na dřev duše. Nahlédl jsem v propast lidské zloby i bídy, ale byl jsem svědkem i nejušlechtilějších lidských obětí. Víím, co dokáže lidské sobectví, a víím také, jakých záruk je schopna úšlechtilost lidského srdce. Jak nadlidsky dovede být člověk obětavý, trpělivý a věrný...

Snažme se být především opravdovými křesťany. Usilujme o to, aby naše křesťanství bylo přesvědčivé a přitažlivé. Nám

křesťanům musí být jasno, že nemůžeme chtít společnost rozdvojenou. Naopak. Věříme upřímně, že nová doba a naléhavost všeobecných a velkých úkolů sblíží národy a sjednotí svět pod jednou korouhví. I když ještě neznáme její definitivní barvu, na jednom nám musí záležet: aby na té korouhvi byl také symbol Kristova kříže. Je přece nezbytné, aby člověk, který chce dobývat vesmír, uspořádal důstojně a spravedlivě i své vztahy na zemi. Nelze mluvit o míru a zničit svou vlastní planetu... Stejně nelze zachránit mír, necháme-li hladovět miliony lidí a doupuštime-li křiklavé sociální rozdíly. A nelze odstranit hlad a nerovnost podmínek lidského života bez společného úsilí a bez spravedlivé distribuce výnosu produktivních statků.

Žijeme v převratné době... nebývalou silou se tříbí názory a probouzí se a ztvárňuje sociální citění.

Za tohoto stavu se i církev (Pokračování na str. 5)

Litoměřice podle obrazu ak. malíře V. Malého; katedrála sv. Štěpána je ze 17. století (biskupství založeno r. 1665).

Sloupek informací

**o stále se zhoršující situaci
v Jihoafrické republice
a málo promyšlených postojích
západních politiků.**

**Tentokrát se už rozbouřená
hladina myslí v Jihoafrické re-
publice už asi jen tak a na
dlouho neutíší.**

Násilí, nepokoje, destrukce aut, zhárství, zatýkání demonstrantů, rozhánění protestujících davů policií, vraždy, upalování zabíjených mrtvých v Jižní Africe pokračují a jsou na denním pořádku. Jihoafrické deníky přináší o tom každodenně zprávy na svých titulních stránkách. Minulý týden skončily sice demonstrace v přímořském přístavu Durbanu, hlavním městě provincie Natal, ale hned zase vypukly v jeho předměstí King-William's Town, kde zatím bylo 69 mrtvých, kteří zvýšili počet dosavadních obětí nepokojů v JAR od 3. září 1984 na 600. Několik incidentů se sporadicky událo i na jiných místech a vyhnaní Indové mají strach se vrátit do svých černošy vydrancovaných domovů. Většina jejich obchodů byla vykradena a vypálena. Místním správním autoritám nezbývá, než je nouzově usídlit jinde, zaopatřit jim potraviny, vodu, lékařské ošetření a bezpečnost. Ani vytrvalá pomoc Mezinárodního Červeného kříže na vše nestačí. Každý se však strachuje chvíle,

kdy se budou pohřbívat mrtvé oběti těchto nepokojů. Podají se nakonec vládě Petra Botthy nějak prolomit začarovaný kruh - pohřby - nové demonstrace - noví mrtví - nové pohřby - nové demonstrace?

V Guguletu, předměstí Kapského města, byl 10. srpna pohřben jednoho mladého černocho. Policie uzavřela ulice a nepustila do města nikoho, kdo se nemohl prokázat prukazem, že je obyvatelem Guguletu. Pastor Allan Boesak, prezident světové aliance reformovaných církví a zakladatel UDF (Jednotné demokratické fronty) byl policií zadržen se svým osmnáctičlenným doprovodem, protože nebyli obyvateli Guguletu. Po několika hodinách však byli všichni na peněžitou záruku propuštěni. Mezitím byl pohřben zabitého mladíka, v houfu účastníků vybuchl ruční granát, zranil zvukaře televizní zpravodajské skupiny a několik účastníků pohřbu.

Už 10. srpna se nepokoje přenesly do provincie Transvaal, kde bylo večer rozdáváno tisíce letáků, rozkazujících černocho, aby od 12. srpna bojkotovali obchody bělochů i Indů, a ne od nich nekupovali, dokud vláda nezruší stanné

právo, nepropustí všechny politické vězně a neztáhne vojenské hlídky z černošských oblastí celé provincie. Policie varovala místní obyvatele, že přísně zasáhne, dojde-li skutečně k bojkotu obchodů.

V roce 1976, kdy vypukly rasové nepokoje v Soweto, známém předměstí Johannesburgu, přišlo podle úředních údajů 575 lidí o život.

Dlouho očekávaná řeč jihoafrického premiéra Petra Botthy 15. srpna měla údajně přinést jakési rozhodné skoncování s dosavadní apartheid, zmírnit kritiku ciziny a zázračně utišit rozbouřenou moře černošských vln protestů a nespokojenosti. Namísto toho jeho řeč dala popud k novým kritikám Západu a v JAR k dalším krvavým srážkám rozlíčených černošských davů s policií.

Jeden černošský policista - považovaný za kolaboranta bílé vlády byl zbit, kamenován, ubit a nakonec zasypan uschlou trávou a zapálen. Když uschlá tráva dost rychle nehořela, polili jej demonstranti gazolinem a upálili.

Do JAR se měl tentokrát z USA rozjet někdo uváženější a komunismu znalý odborník!

Z USA si zajel do JAR známý, jinak docela rozumný methodický pastor Fallwel, aby viděl situaci na místě. Rozmlouval sice s premiérem Botthou a s mnohými svými jihoafrickými kolegy, ale svého zdravého selského rozumu tentokrát nepoužil. Tím, že nazval po svém návratu do USA anglikánského biskupa a nositele Nobelovy ceny míru 1984, „phony“, neprospěl sobě ani svému příteli prezidentu Reaganovi, ani uklidnění myslí černošských obyvatel v JAR. Situace je tam přece jenom trochu složitější. A byl to právě on, který měl tentokrát tak úžasnou příležitost říci všem politikářům na Západě, že jihoafrickou situací je třeba spravedlivě vyřešit rozumným postupem i když urychlenějším vývojem, ale že je třeba stejně spravedlivě a urychleně řešit rudou apartheid ve všech komunistických zemích, neměli být celý svobodný Západ považován za „phony“ všemi spravedlivě myslícími lidmi. Neudělal to, promarnil úžasnou příležitost k dosažení světového jména odvážlivce a skutečného bojovníka za pravdu a spravedlnost.

Smrt svatého Metoděje

/Závěr staroslovanského životopisu sv. Metoděje, napsaný po jeho smrti jeho učedníky. Překlad J. Vašicy, Nový život 7-8./

Potom starý nepřítel, závistník dobra a odporce pravdy, podnítil proti němu srdce krále, nepřitele moravského, se všemi biskupy, kteří pravili: „Učíš v naší eparcii.“ On však odpověděl: „Kdybych byl věděl, že je vaše, byl bych ji pomínul, ale je svatého Petra. A právem. Přecházíte-li vy z řevnivosti a lakoty proti kánonům přes staré hranice a tím bráníte učení božím, dejte si pozor, abyste svůj mozek nerozlili, budete-li chtít kostěnou lebkou prorazit železnou horu.“ Odpověděli mu hněvivě: „Zlým to odpykáš!“ On odpověděl: „Mluví pravdu před císaři a nestydím se. Vy však činite se mnou, co vám libo, neboť nejsem lepší než ti, kteří proto, že mluvili, co je spravedlivé, i o tento život přišli v mnohých mukách.“ Když mnoho řečí bylo chvatně proslaveno, aniž co zmohl proti němu, řekl král šibalsky: „Netrapte mého Metoděje, vždyť už se zpotil jako při peci.“ On řekl: „Tak jest, pane. Kdysi potkali lidé zpoceného filosofa a tázali se ho: Pročpak se potíš? On dí: S hrubými lidmi jsem se přel.“ O tomto výroku se pohádali a rozešli. Jeho pak vyhostili do Švábska a drželi ho tam půl tři-

tího roku.

Zpráva o tom pronikla k apostolíkovi (papeži). Když se o tom dozvěděl, dal je do klatby, aby žádný z biskupů královských nezpíval mše čili služby, pokud by jej drželi ve vazbě. A tak jej pustili, ale řekli Kocelovi: „Budeš-li ho mít u sebe, tak snadno nám neunikneš.“ Zatím však oni sami neunikli soudu svatého Petra, neboť čtyři z těchto biskupů zemřeli.

Stalo se tehdy, že Moravané zpozorovali, jak němečtí kněží u nich žijící jim nepřejí, ale kují proti nim pikle a proto je všechny vyhnali. A k apostolíkovi vypravili poselství: „Poněvadž již dříve naši otcové přijali křest od svatého Petra, dej nám tedy Metoděje za arcibiskupa a učitele.“ Apostolik jej tam ihned odeslal. I přijal jej Svatopluk se všemi Moravany a světil jeho péčí všechny kostely a kleriky na všech hradech.

Od tohoto dne počalo učení boží velmi vzrůstat. A kleriků přibývalo ve všech hradech, a pohané se zříkali svých bludů a přijímali víru v pravého Boha. I moravská oblast se začala tím více šířit na všechny strany a úspěšně porážet své nepřátele, jak sami vždy vyprávějí.

Potom, když se oprostil od všeho shonu a péči svou uvrhl na Boha, posadil napřed ze svých učedníků dva kněze, zdatné rychlopisce, a přeložil vhrzku všechny knihy Písma, kromě Makabejských, z řeckého jazyka na slovanský v osmi měsících, od měsíce března, kdy začal překládat, do dvacátého

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)
(USPS 291-620)

Týdeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, čs. exilu
a potřebám našich drahých doma

BOHU, CÍRKVI, NÁRODU

VDÁVÁ:

„VELEHRAD“, českoamerické kulturní středisko,
CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC.
2657-59 S. LAWDALE AVE, Chicago Ill. 60623
Telefon: 762-2044

ŘÍDÍ: Dp. VOJTĚCH VÍT, O.S.B.

s redakčním kruhem

Právní poradce a zástupce: Henry T. SYNEK
111 West Washington Str. Suite 1360, Chicago, Ill. 60602
(312) 263-6060

ROČNÍ PŘEDPLATNÉ: v USA \$30.00

Redakce si vyhrazuje právo zaslané články a dopisy zkrátit,
aniž by tím byl změněn jejich původní obsah. Pokud jsou
články podepsané autorem, nemusí se redakce s jejich ob-
sahem ztotožňovat. — Zaslané rukopisy se nevracejí.

Second Class Postage Paid at Chicago, Illinois

August 24, 1985 — Vol. X, No. 34.

U.S. Savings Bonds ★
America's favorite
way to save!

Ondrus & Son

Zhotovujeme přikrývky (deky) i poštáče
z přineseného peří;

hotové povlaky na deky ve všech velikostech.
Máme největší výběr záclon (draperií) do kuchyně
pokojů a ložnic;

soubory do kuchyně, pokojů, ložnic a koupelen;
sklad hotových prošivaných dek a polštářů
z husího prachového peří a dacronu.

Velký výběr bed-spreads a draperií téže barvy.

Navštivte nás!

Rádi poradíme a odborně obsloužíme —
česky či anglicky.

Máme 45-letou zkušenost —
a stejně dlouhou dobu sloužíme svým krajanům
jen kvalitním zbožím.

Těšíme se na vás!

Ondrus & Son

6533 WEST CERMAN RD., BERWYN, ILL. 60402

GU 4-1700

Hned naproti obchodu p. F. Pancnera

šedého dne měsíce října. Po ukončení pak vzdal náležitý dík a slávu Bohu, jenž dává takovou milost a zdar, a obětoval se svým duchovenstvem svatou a tajemnou obětí a oslavil svátek svatého Dimitria. Neboť dříve s filosofem přeložil toliko evangelia s „apoštolem“ a vybranými službami církevními. Tehdy pak přeložil i nomokanon, to jest pravidlo zákona a knihy Otců.

A tak když kolem pozutíval všechny viny, začal ústa mnohých, běh života dokonal, víru zachoval a očekával korunu spravedlnosti. A poněvadž se tak zalíbil Bohu a byl jím milován, počal se přibližovat čas, aby přijal odpočinutí od utrpení a odměnu za mnohé své námahy. I otázali se ho: „Koho pokládáš Otce a ctihodný učitel, mezi svými učedníky za hodného, aby se stal tvým a tvého učení nástupcem?“ Metoděj ukázal jim na jednoho ze svých spolehlivých učedníků, zvaného Gorazd, a řekl: „Je to muž svobodný a z vaší země, dobře oboznalý v latinských knihách a zbožný. To budiž Boží vůle a vaše láska, jakož i má.“

Když se na Květnou neděli shromáždil všechen lid, vešel Metoděj do chrámu, a poněvadž byl nemocen, vyslovil požehnání císaři a knížeti i duchovenstvu a lidu a řekl: „Opatrujte mne, dítky, do třetího dne.“ Tak se i stalo. Když svítalo na třetí den, řekl naposled: „V ruce tvé, Pane, poručím svou duši.“ Zesnul v rukách kněží v šestý den měsíce dubna v třetí indikci roku šest tisíc tři sta devadesát tři od stvoření světa (tj. 6. dubna 885). Učedníci jej zavinuli do rubáše a učinili mu důstojné pocty, smuteční obřady vykonali latinsky, řecky a slovansky a pochovali jej v katedrálním chrámu. I přidružil se k svým otcům a patriarchům a prorokům a apoštolům, učitelům a mučedníkům. Lidí pak se sešel nesčíslný zástup, provázeli jej se svícemi a oplakávali dobrého učitele a pastýře, mužské pohlaví i ženské, malí i velcí, bohatí i chudí, svobodní i otroci, cizí i tuzemci, nemocní i zdraví, všichni toho, který se stal všechněm vším, aby všechny zřítal.

Ty pak zvyše, svatá a ctihodná hlavo, shlédni svými přímělymi na nás, kteří toužíme po tobě, a zbav své učedníky od všelikého nebezpečí a rozšiřuj učení, kacířstva však vyhlad', abychom zde žili důstojně podle tvého povolání a potom stanuli s tebou, tvé stádo, po pravé straně Krista Boha našeho a přijali od něho život věčný. Jemu zajisté náležitá sláva a čest na věky věků. Amen.

Pojed'te s námi na Svatý kopeček ve Wisconsinu!

Milí přátelé,

zveme Vás, Vaše rodiny a Vaše známé a přátele jako každoročně na naši pout' na Svatý kopeček do Wisconsinu. Letos na ni pojedeme v neděli 15. září. Důvod, že jedeme dříve než léta minulá je ten, že Den českých katolíků se letos koná v neděli 8. října, tedy právě tehdy, kdy jezdíme na Holy Hill.

Prosíme Vás, abyste na letošní naši pout' skutečně pozvali a upozornili co největší počet svých známých a přátel. Vždyť na ni jedeme v jubilejním svatometodějském roce. Naši doma, kde je stále neustávající pronásledování církve, putovali, jak víte, 7. července ve velkém množství na Velehrad, kde byla sloužena slavná mše, aby v roce 1.100. výročí od smrti sv. Metoděje poděkovali našim svatým věrozvěstům za dar víry, který našim předkům přinesli a manifestovali věrnost zděděné víře. V Římě právě v těchto dnech je pout' našich věřících z celého světa s tím samým účelem a v říjnu tam bude druhá. I na jiných místech jsou plánovány děkovné jubilejní poutě. Zapojme se do tohoto úmyslu a spojme se v duchu s našimi věřícími doma a roztroušenými po celém světě děkovnou modlitbou k sv. Cyrilu a Metodějovi, a zároveň pevným vyznáním naší víry slovy velehradské písně:

Velehrad náš, ten rozkvétá
vždy znova.

Nížádná moc už nám jej
nerozboří,

pokud náš národ v hloubi
srdce chová důvěru -
k Matce, která divy tvoří.

Maria za nás prosit nepřestane:-

Dědictví otců zachovej nám,
Pane.

S touto vírou a vděčností budeme letos putovat k naší zdejší Panně Marii wisconsinské, když nemůžeme tak učinit na posvátný Velehrad.

A proto tedy zvláště letos Vás prosíme o velkou účast na této pouti. Společným putováním utvrdíme a prohloubíme své náboženské přesvědčení. Zpráva o tom posílá pak naše doma, kteří se to dovedli, jako jsme se my dovedli o slavnostních manifestačních bohoslužbách na Velehradě.

Shodou okolností putujeme letos na Holy Hill v předvečer svátku sv. Ludmily, babičky svatého Václava, dědice české země, jehož po staletí náš národ prosil slovy chorálu svatováclavského „Nedej zahynouti

nám, ni budoucím.”

Rovněž jako každým rokem jedeme poprosit Pannu Marii na wisconsinském Svatém kopečku o ochranu našich rodin a našich drahých zde i doma za mořem, za naše nemocné, pomodlit se za naše zemřelé a vyprosít, aby bylo více lásky a porozumění v naší zdejší obci věřících.

Na Holy Hill vyjždíme v neděli 15. září v 7:00 hodin ráno od Čihák World Travel, INC, 6302 západní Čermáková třída v

Berwynu. Pohodlný autobus, kterým pojedeme, zastaví potom ještě u chicagského Velehradu 2657-59 S. Lawndale Ave., odkud jede již přímo na Holy Hill.

Z Holy Hill se budeme vracet v 5:30 hod. odpoledne a autobus bude zastavovat jen na zastávkách z kterých vyjžděl; tedy: Čihák World Travel, INC. v Berwynu a Velehrad v Chicagu.

*****

46. Moravský den

Ústředna Moravských spolků a Národopisný kroužek připravují výroční - pořadím již 46. Moravský den. Bude se konat v neděli 22. září t.r. opět v Union Hall, na Joliet Rt. a La Grange Road v Countryside, IL.

Připravuje se rozsáhlý program zpěvů a tanců, spojený s dožínkovou scénou z Moravského Slovácka. Při programu a k tanci bude vyhrávat známá hudba George Píchy.

Zaznamenejte si již dnes do svého kalendáře datum Moravského dne!

*****

LÉKARENSKÝ TELEFON:

484-0106

DOMÁCÍ TELEFON:

749-0281

Poslání léků vašim příbuzným domů či kamkoliv rychle a bezpečně vyřídí

HOLECEK PHARMACY

PH. MR. VLADIMÍR HOLECEK, R.PH.

Naproti berwynské radnici

6705 WEST 26th STREET, BERWYN, ILLINOIS 60402

Cena cestovního je \$20.00 za osobu. Šeky a Money Orders vystavte laskavě na Čihák World Travel, Inc. Cestovné je nutné zaplatit předem celé. V případě odřeknutí cesty se cestovné nevrací.

Neodkládejte a nenechávejte přihlášky až na poslední chvíli a zastavte se u Čiháků co nejdříve, abyste si zaplacením cestovního zajistili své místo v autobuse. Děkujeme za porozumění.

Vítáme a zveme Vás všechny, kteří s námi budete opět věrně „putovati“ na Holy Hill svými auty, at' z Chicaga a jeho okolí - či z Milwaukee, Kenosha, Racine a Philips. Rozšířte i v těchto místech mezi své známé zájem o naši pout' na Holy Hill.

Program poutě se dozvíte v autobuse a bude otištěn v Hlasu národa.

Těšíme se s Vámi všemi na naše letošní putování jubilejního svatometodějského roku.

Za Klub Domov z NSČK
Otec Vojtěch Vít, O.S.B.
duchovní rádce

Výroční piknik exulantů

Sdružení Čs. exulantů pořádá opět tradiční výroční výlet-piknik v neděli 8. září t.r. v National grove č. 2 na 29. ulici a Desplaines Ave. v North Riverside, Ill. K tanci i poslechu bude po celé odpoledne vyhrávat populární hudba „Koncertina Club“. Zase uslyšíte všechny ty vaše známé, české i slovenské národní a populární písně; tu svoji nejmilejší si můžete dát zahrát a s nimi i zazpívat.

Budou připravovány tradiční piknikové dobroty, které jsou vždy na pikniku exulantů tak vyhledávány. Jsou to právě české jaternice, moravské klobásky, párky a debrecinky, pověstné bramboráky, domácí švestkové koláče a různé pečivo všeho druhu ke kávě.

Výlet Čs. exulantů je v naší chicagské oblasti velkou společenskou událostí, na které nesmíte chybět! Srdečně vás zveme k návštěvě.

Výbor

Sdružení Čs. exulantů
v Chicagu

UPOZORNĚNÍ REDAKCE

V druhé polovině července a začátkem srpna jsme měli 3 týdny „prázdnin“ a dovolené zaměstnanců.

Oznámili jsme to našim čtenářům na první stránce předprázdninového dvojčísla H.N., které mělo datum 13.7. - 20.7. 85. Poprázdninové dvojčíslu vyšlo s datem 27.7. - 10.8. 85. Od té doby Hlas národa vychází opět pravidelně každý týden. Milí čtenáři, máte-li obě shora uvedená dvojčísla, máte všechna čísla Hlasu národa letošního ročníku. Toto upozornění uveřejňujeme proto, poněvadž někteří naši čtenáři oznámení o našich prázdninách přehlédli a ptají se nás, co se stalo, že noviny nedocházejí. Někteří dokonce žádají, abychom jim poslali náhradní čísla, za ta, která jim nedošla. Děkujeme za pochopení.

Redakce

DOBA "BĚHEM ROKU"

21. NEDELE "BĚHEM ROKU"

VSTUPNÍ MODLITBA: Bože, ty sjednocuješ smýšlení věřících k jednomu cíli. — Dej nám, abychom s láskou plnili, co přikazuješ, — toužili po tom, co slibuješ, — a tak měli uprostřed proměn tohoto světa srdce tam, — kde je pravá radost. — Skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána a Boha, který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

1. ČTENÍ Z KNIHY JOZUE (Joz 24, 1-2a, 15-17, 18b)

Jozue shromáždil všechny kmény Izraele do Sichemu a svolal předáky Izraele, jeho náčelníky, soudce a dozorce. Když předstoupili před Boha, řekl Jozue všemu lidu: "Tak praví Hospodin, Bůh Izraele: 'Jestliže se vám nelíbí sloužit Hospodinu, vyvolte si dnes, komu chcete sloužit: Zda bohům, kterým sloužili vaši otcové za Řekou, či bohům Amoritů, v jejichž zemi přebýváte.' Já však a má rodina budeme sloužit Hospodinu!"

Lid odpověděl: "Daleko at' je od nás myšlenka, že bychom opustili Hospodina a sloužili bohům cizím. Vždyť Hospodin je náš Bůh. On vyvedl nás a naše otce z egyptské země, z domu otroctví, a udělal před našimi očima tyto veliké divy a chránil nás po celé cestě, kterou jsme šli, a mezi všemi národy, skrze které jsme procházeli. — I my budeme sloužit Hospodinu, neboť je náš Bůh!"

2. ČTENÍ Z LISTU SVATÉHO APOŠTOLA PAVLA EFESANŮM (Ef 5, 21-32)

Bratři! Podřizujte se jeden druhému z úcty ke Kristu. Žena at' je podřizena svému muži jako kdyby to byl sám Pán. Muž je totiž hlavou ženy, podobně jako Kristus je hlava Církve, sám spasitel svého (tajemného) těla. Jako je církev podřizena Kristu, tak i žena má být svému muži podřizena ve všem.

Muži, každý z vás at' má svou ženu rád, jako si Kristus zamiloval církev a vydal sám sebe za ni, aby ji posvětil vodní očištnou koupelí a slovem. Tim si chtěl církev přivést zářící, bez poskvrny, vrásky nebo čehokoliv takového, ale aby byla svatá a bez vady.

Tak také muž má mít svou ženu rád jako vlastní tělo. Kdo má svou ženu rád, projevuje tím lásku sám sobě. Nikdo přece nemá v nenávisti vlastní tělo, ale naopak: dává mu jíst a přeje mu. Tak i Kristus jedná s církví, protože jsme údy jeho těla.

'Proto opustí člověk otce i matku a přilne k své manželce, a z obou dvou se stane jen jedna bytost.' Toto tajemství je veliké důležitosti; chci říci, že se uplatňuje na Kristu a církví. A proto každý z vás měj rád svou ženu jako sám sebe, a manželka zase svému muži projevuj úctu.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE JANA (Jan 6, 60-69)

Mnozí z Ježíšových učedníků řekli: "To je hrozná řeč! Kdo to může poslouchat?"

Ježíš poznal sám v sobě, že učedníci na to reptají, a řekl jim: "Nad tím se urážíte? Co až uvidíte Syna člověka vystupovat tam, kde byl dříve? Co dává život, je duch, tělo samo nic neznamena. Slova, která jsem k vám mluvil, jsou duch a jsou život. Ale někteří z vás nevěří." Ježíš totiž od počátku věděl, kteří nevěří a kdo je ten, který ho zradí.

A řekl: "Proto jsem vám říkal, že nikdo ke mně nemůže přijít, není-li mu to dáno od Otce."

Od té chvíle ho mnoho jeho učedníků opustilo a už s ním nechodili.

Tehdy řekl Ježíš Dvanácti: "I vy chcete odejít?"

Šimon Petr mu odpověděl: "Pane, ke komu bychom šli? Ty máš slova věčného života. A my jsme uvěřili a poznali, že ty jsi ten Svatý Boží."

Noworul Memorial Chapels

2658 SOUTH CENTRAL PARK AVENUE, CHICAGO, ILL. 60623
TELEFON: 762-2233

Tomáš Špidlík:

Moc nad démony

Dostal jsem tento dotaz: „Jak je to vlastně s démony v Písmě svatém? Slyšel jsem, že moderní exegese už evangelium „odemonisovala.“ — Proč ostatně přičítat nečistým duchům nemoci, které zřejmě označují duševní patologii. Ježíš uzdravoval nemoci. Proč by se tomu mělo říkat, že vyháněl démony?"

Tato námitka není ovšem ojedinelá ani náhodná. Dnešní lidé těžko dovedou umístit démony do pojetí světového řádu. Myslíme docela jednoduše. Našli jsme mikroby, které působí nákazu, víme, že horečka stoupá z těch a těch fyziologických příčin. Staré národy naopak předpokládaly za každou nemocí, za každým zlem, které člověka postihne, spoustu temných sil. Babylonské náboženství mělo složitou nauku demonologickou, a proto také znalo spoustu různých exorcismů, zařikávání, určených k tomu, aby se nějaké místo nebo osoby osvobodily z moci zlého ducha.

Není divu, že měli i staří Židé z démonů strach, podobně jako i pokřtění už Slované se báli vodníku, sudiček, víl a skřítků. Židé obětovali démonu Azazelovi kozla /Lv 16,10/, báli se Lility, jakési víly noci /Iz 34,14/. Věřili, že je to Bůh, který trestá Egypt. Ale častokrát si to představovali prostě tak, že Bůh na něj pošle démona nebo anděla Zahladitele /Ex 12,23/.

Tyto lidové, řecké bychom „folkloristické“ představy se však poněmhu i ve Starém zákoně očišťují. Především nastává jasné rozdělení mezi anděly, Božími sluhý, a duchy

zloby. V Knize Tobíášově se učí, že Bůh a jeho andělé člověku pomáhají, dělají mu dobře, zlí duchové ho naopak týrají a škodí mu /Tb 6,8/.

Proto Bůh anděle posílá, aby zlé duchy odháněli, aby proti nim bojovali. Kniha ještě užívá názvů perského folklóru. Náčelník zlých duchů má jméno odtud převzaté: Asmodeus /Tb 3,8;6,14/.

My se ovšem dnes ptáme, jak se tato víra v duchy srovnává s přímým starozákonním monoteismem? Můžeme konstatovat, že u Židů - (na rozdíl od okolních národů) - je hned od počátku zásadní reserva: žádný duch, žádný démon nemá moc, leda tu, kterou ho Bůh pověřil. Kdo se bojí Boha, nemusí mít strach před žádným zlým duchem. Proto se neustále zakazují smířlivé oběti zlým duchům. Přesto to ovšem bylo pro Židy stálým pokušením. Všechny národy to dělaly: usmířovaly si démony, místa stromů, roklín a hor. Židovský Zákon i kázání proroků tuto praxi považuje za odpad od pravého a živého Boha, a nazývá ji modloslužbou.

Obyčejní lidé to za modloslužbu nepovažovali, podobně jako za starých dob nemysleli lidé, že přestávají věřit v Boha na nebi, když utíkají před vodníkem. Ale biblické texty jsou v té věci přísné. Oběti démonům nazývají oběti falešným pohanským bohům. V řeckém překladu Starého zákona se ty dva výrazy ztotožnily: pohanské božstvo je totéž co démon. Sloužit démonům znamená odpadnout od víry v jediného pravého Boha - Hospodina.

Tim se v pozdním židovství pojmy ještě více vyhraňují. Na jedné straně je Bůh a všechno, co mu slouží ve viditelném a

neviditelném světě, a proti Němu stojí jeho stálý odporce „Satan“ a všechny síly zla viditelné i neviditelné. Vypadá to jako zásadní starý dualismus perský a babylonský, ale jenom zdánlivě. Satan a jeho síly nejsou věční bohové zla a temnoty. Jsou to odpadlí andělé, kteří se Bohu vzepřeli a do své vzpoury chtějí zatáhnout i člověka. **Kniha Tobíášova** je proto představuje jako duchy pýchy a nečistoty, kteří člověka svádějí ke zlému /Tb 8,2 násl./.

Starý východní mytický boj dobra a zla se tedy v Bibli stává bojem o srdce člověka, o jeho věrnost k Bohu.

Jak se tu sám člověk cítí? Písmo ho stále ujišťuje, že se nemá bát, že Bůh je vždycky ochoten mu pomoci, poslat mu své anděly na pomoc, aby ho chránili. Ale přesto všechno se všech lidí čas od času zmáhá beznadějnost. Jsou si vědomí své slabosti, síly zla se jim jeví tuze nebezpečné. Mnoho lidí se dává svést, mnoho zla - stále rafinovanějšího - se na světě páše a ani ti nejlepší tomu nedovedou zabránit.

A právě v této situaci vystupuje Ježíš jako vítěz nad Satanem i zlými duchy. I on totiž je pokoušen od d'ábla na poušti /Mt 4,1/. Ukazuje však, jak snadno se dá odepřít všem jeho myšlenkám pouhým přesvědčením o pravdivosti textů Písma, které jsou proti d'ábelským sugescím. Závěr scény je jednoduchý: „Tedy ho d'ábel nechal a přistoupili andělé a sloužili mu“ /Mt 4,11/.

Co je tu nového proti Starému zákonu? Je tu konkrétněji vyjádřeno, jak zlý duch na člověka působí: především tím, že mu vsugeruje špatné myšlenky, nápady, především vzpoury proti Bohu. I ve Starém zákoně se nikdy nepochybuje o tom, že Bůh může a chce člověka od moci zlého ducha uchránit. V případě Ježíšova pokušení se nám zdá, jakoby to nebylo vůbec těžké; jde to skoro hravě, stačí říci „ne“ a koukej, d'áble, mazat! Tak to vysvětlovali i Otcové pouště. S pomocí Boží, která tu vždycky je a kterou Bůh pokornému nikdy neodepře, je člověk schopen vzdorovat každé zlobě, která se chce vnitřně zmocnit lidského srdce. Kristus nad démony zvítězil a tu moc dává každému křesťanu, žijícímu v Kristu a s Kristem.

Život sv. Antonína-poustevníka je názornou ilustrací této pravdy. Pokušení světcova nevypadají sice hravě, jsou líčena barvitě a zlověstně, ale poustevník Antonín dovede zachovat klid a podobně jako Ježíš vítězí nad všemi démony

VISIT OUR OFFICE

Informace o cestování kamkoliv a kdykoliv

Veškerá Tuzexová služba

CIHAK WORLD TRAVEL, INC.

6302 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILL. 60402

Phones (312) 795-9050 — Chicago (312) 242-6110

ČESKÉ A SLOVENSKÉ KNIHY VE VIDNI

Lindengasse 5, A 1070 WIEN, ☎ 963 779

(v centru, za rohem obchodního domu Herzmanský)

Otevřeno denně (mimo pondělí) 10-12, 15-18 hod.
v sobotu 9-12 hod.

Časopisy a některé knihy pro návštěvníky
z Československa zdarma.

**PŘED 17 ROKY - PO NESPRAVEDLIVÉM SOUDU
A DLOUHÝCH LETECH VĚZENÍ V KOMUNISTICKÝCH
KONCENTRAČNÍCH TÁBORECH - SE VRÁTIL
BISKUP ŠTĚPÁN KARDINÁL TROCHTA
DO SVÉ LITOMĚŘICKÉ DIECÉSE**

(Pokračování ze str. 1)

otevřít potřebám světa, přibližuje současnosti formy své práce, odkládá svůj okázalý šat a převléká se, řekl bych, do pracovního. Obrozuje se, obrací svou pozornost k původním zdrojům, zkoumá čirost a prostotu církve apoštolské a církve pronásledované. Nezaostává, jen se rozhlíží, hledajíc správnou orientaci.

Kvasící víno je bouřlivé a kalné a nelze odhadnout jeho definitivní chuť. Jen zkušený vinař s ním dovede správně zacházet. Tak nějak to dnes vypadá v církvi. Koncil podnítl mnohé vření, ale to je známkou života. A církev má zkušeného vinaře. Neobávejte se proto, že je na rozpacích nebo v krizi. Nabírá dechu pro nové úkoly. Předchází, aby mohla vyjít s Kristem znovu vstříc člověku.

*Usilujme o úroveň;
udělejme své křesťanství
přitažlivé ryzností svého života
a silou pravdy!*

Nezapomínejme, že i my jsme obecně církvi něčím povinni. Uvažujme o tom, co a jak málo jsme jí dali a co jí ještě můžeme dát - až posbíráme a umocníme všechny své mravní hodnoty a

hodíme je na misku osudových vah... Usilujme o úroveň. Namáhajme se pochopit v modlitbě a rozjímání, co po nás, věřících křesťanech v této zemi a v této historické chvíli žádá ekonomie Boží spásy.

Naše diecéze je nejprůmyslovější a nejzaldněnější oblastí republiky... jen pozorujte ty dlouhé nákladní vlaky. Jeden za druhým odvázejí bohatství severních Čech do jiných částí státu... a dávají je k dispozici pro společné potřeby života a průmyslu. Vždy nové a nové oblasti jsou rozrušovány a drásány na velkých plochách, aby vydaly ze svých útrop co nejvíce surovin... Vy, kteří žijete svůj průmysl zdejšími surovinami, pomozte nám též zacelit rány, pomozte nám proměňovat rozrytý povrch této země v urbanisticky a vegetačně kultivované plochy.

A s obrazem víry je tomu podobně: kdysi plodná a kvetoucí niva křesťanství, s hlubokými kořeny víry a mravů, kraj, posvěcený bohatou historií a životem světců, je dnes duchovní pouští. Tahle země chce skutečně odborníky vědy a svaté kněze. Tahle země potřebuje mnoho obětavých lidí s

nesmírným elánem a láskou k věci.

Voláme do celé republiky: neopouštějte nás! Chceme být také křesťany. Pomozte nám, dokud je čas. Vaše pomoc vám bude jednou Bohem vrácena s vysokými úroky.

Nejdříve se ovšem musíme vzhopit my sami. Musíme mobilizovat všechny tvůrčí síly... Naskýtá se nám jedinečná příležitost: realizovat praktické, živé a současné křesťanství zbavené zátěže minulosti. Zde na světě jsme členy církve zkoušené a putující. Proto se zde nedočkáme nikdy naprosto dokonalého modelu křesťanského života. Ale musíme o něj stále usilovat. Podari se nám to ovšem jen v řídkých a přechodných případech... Moderní člověk je někdy až mechanicky strohý. Je úsporný ve svém výrazu i potřebách. I moderní křesťanství má být svou formou střízlivé a prosté. Má být mužné, zbavené zbytečných okázalostí, přitažlivé ryzností života a silou pravdy.

Zajistíme si tedy především život v lásce Boží, posilujíc jej svátostmi, modlitbou a dobrými skutky. Teprve po zajištění své duchovní úrovně a potřeb své spásy jsme uschopněni získávat druhé. Nezapomínejme, že jen křesťanství žádající celého člověka je strhující a přitažlivé; žádný přislazený odvar, žádná karikatura, žádná kamufláž.

Nerozměňujme poctivý rezný chléb v době, jež volá po obětavém činu, abstraktními

diskusemi v beztvářá rozbředlá sousta, od nichž se každý znechu cen odvrací. Zavedme dialog především na rovině uskutečňování dobra a na základě vzájemného lidského chápání a v tvorbě hodnot obecně uznávaných. Mějme otevřené srdce pro všechny.

Snažme se být prostí a moudří. Nepředstírejme před světem dokonalost, které postřídáme. Nezakrývejme před ním ani svou nedostatečnost a hříšnost. Jsme obyčejní, normální lidé. Ve všem podobní ostatním, podléhající slabostem, ano i hříchu. Nikoli však v zálibě v něm.

Obnovujíc se neustále vnitřně, půjdeme vstříc upřímnému dialogu. Neustaneme v hledání cest k dobrému soužití se všemi lidmi dobré vůle až po nejzazší mez možností. Vždy s novou ochotou důvěřovat, spolupracovat a podílet se na rozkvětu všech pravých hodnot, ať jsou uskutečňovány kým-koli. Nabízí-li nám kdokoli ruku k spolupráci na dobrém díle, rádi ji přijmeme, protože máme odvahu k důvěře, majíc dobré svědomí...

Vracím se k vám, váš biskup, otec, přítel, služebník. Vracím se k dílu, které je nad mé síly. Jedinec nemůže mnoho. Prosim o pomoc: Boha, Pannu Marii, Patrona diecéze, prvomučenika Štěpána. Prosim o pomoc každého z vás. Jde o dílo spásy, o štěstí tolika lidí. S pomocí Boží začneme!

zla, kteří chtěli jeho vůli strhnout ke zlému. Ale Ježíšovo vítězství nad Satanem má i jiný ráz, řekli bychom kosmický. Vzpouora proti Bohu znamená nejenom odcizení vnitřní. Hříchem se svět dostal do rozporu s prvním stvořitelem Božím slovem. Jsou tu nemoci, neštěstí, katastrofy, smrt a velký zmatek v myšlení lidí, ačkoli Bůh stvořil jenom život, mír, soulad a řád. Je tedy svým způsobem svět i příroda v moci d'ábla a zlých duchů. Starý zákon to nepopírá. Jenom zdůrazňuje na každé straně, že je tu Bůh, který dovede své věrné ochránit, i kdyby celé peklo roznítlo proti nim živly a „brány pekelné se otevřely“. Je to tedy ochrana Boží uprostřed bouře. Ale Ježíš udělá něco nového: on bouří utiší, jeho i přírodní živly poslechnou /Mk 4,35/. Poslouchají ho tedy i démoni, ať už se ten výraz rozumí v pravém nebo nepřímém slova smyslu. Vymítne posedlé Satanem /Mk 1,23-27/, uzdraví epileptiky /Mk 9,14-19/, utiší vlny na Genezaretském jezeře, zavede znovu mír na světě, aby byl opět takový, jaký vyšel ze stvořitelství ruky Boží!

Učedníci se snaží o totéž: Jménem Ježíšovým vymítají zlé duchy /Mt 7,22; Mk 9,38 násled./ Když je posílá na misi, Ježíš jim výslovně tuto moc udílí. „Vydali se tedy na cesty - píše Marek /6,12-13/ a hlásali, že je třeba se vnitřně obrátit. Vyháněli mnoho zlých duchů, pomazávali olejem mnoho nemocných a uzdravovali je.“ Jako u Ježíše tak i u učedníků se spojují tyto dva zjevy: vymítání démonů a uzdravování.

Totéž spojení je časté i v mnišské literatuře. I tam je častým námětem demonismus. Forma vyjadřovací je dost primitivní, někdy i prostodušší než v Bibli, a to pak vede snadno k nedorozumění. Avšak základ této demonologie prostých mnichů v Egyptě je vždy stejný: nejenom přemáhat zlo v sobě, ale poněnáhu očist'ovat i svět od všech následků zla, aby zavládly znovu všude mír a harmonie. Naši moderní technické mentalitě je těžko pochopit, že by povodeň, nebo zemětřesení, epilepsie či rakovina souvisely s hříchem, s mocí zla. Myslíme příliš fyzicky. Je však nesprávné myslet, že fyzika vysvětlí problém dobra, zla a jeho následků. Za záclonou světa probíhá stále neviditelný boj mezi oběma a křesťan s Kristem má na něm účast, aby připravil definitivní vítězství dobra nad zlem tím, že začne myslet, jednat a žít v každodenním životě jako myslil, jednal a žil Kristus, když chodil po své rodné zemi - Palestině.

**Básnická „maturita“
Přemka Kociána
z Clevelandu**

V dnešní době uspěchané civilizace jistě potěší každého citlivého čtenáře kniha veršů, která ho vytrhne ze všednosti denního života, protkaného honbou za chlebem vezdejší a pozorováním ne zrovna kvalitních programů televize. Dostala se mi do ruky útlá knížka veršů čtenáři již známého autora Přemka Kociána s názvem „Pod javorovým listem“.

Již v úvodní básni se ukazuje mistrovství autora. Jeho skloubení metafory s krásou básnického výrazu čtenáře rázem přenesl do jiného světa, světa krásy duše. Barvitost českého jazyka tuto krásu ještě umocňuje.

V básni „Dalekým severem“ k vám se zastřeným smutkem promluví nikdy neuhasnající touha básníka po jeho krásném domově, rodném Chodsku, které vám připomene oslavou kouzelné severské přírody.

„Pod javorovým listem“ zabíhá básník k nikdy nestár-

noucímu tématu, ke kráse ženy, která je tím květem orchideje našeho mládí, s omamností květu jasmínu. Básně je vystrojena krásnou metaforou, která citlivému čtenáři pomůže objevit neskonale možnosti našeho jazyka.

V „Krajině starého losa“ se čtenáři naskytne možnost nového pohledu na krásu kanadské přírody, který ji obohatí o další dimenzi, jež mohla vytrysknout v tak krásné podobě jedině z duše milovníka přírody, jakým je básník. Touto další dimensí je cit, který dodá paletě překrásných barev žádanou jemnost.

„Předsvatební“, vyjadřuje lidskou touhu s přáním budoucího štěstí milencům, jejichž duše se vznášá v panenské čistotě severské přírody.

V „Zrcadle“ vás básník láká do luna krásné přírody. Zde se opět uplatňuje zralost umění básníka, skloubená s láskou k přírodě.

V „Reckém motivu“ jsme vyrušeni z rozjímání zpovědi bohéma, jehož duše umělci

pomůže umocnit poesii citu nad šed' všedního života.

„Teploměr divočiny“ je jen dalším hřejivým pokračováním popisu krás severské přírody.

V básni „U tvého krhu“ autor mistrně vystihuje opačný pól extaze lásky, která - unavená hledáním - v čase se zvolna mění v ledovou kru zklamání.

A že ani sociální téma není básníkovi cizí - ba naopak - to si ověříte v básni „Sudbury“.

Kniha jako celek vyjadřuje uměleckou vspělost básníka a jistě potěší každého milovníka dobré poesie. Gratuluji Přemku, udělal jste „maturitu“ na výbornou.

Cesta exilem není lehká ani krátká. Takže se mnohdy stává, že potomci našich exulantů v některé z dalších generací neměli možnost se již našemu jazyku naučit. Přemek Kocián však myslí i na ně. Jeho další knížka „Swan on the lake of Sin“, napsaná v jazyce anglickém jistě potěší i náročného čtenáře. Melodičnost anglického

jazyka jeho mistrovství jen zdůrazňuje.

Obě knížky jsou k dostání na básnickové adrese, jež je uvedena na konci článku. Vřele doporučuji čtenářům obě knížky a přeji jim radost z nového krásného prožitku.

Váš

Vladimír Chorvát
Adresa: Přemek Kocián, 12204,
Longmead Ave. Cleveland, OH
44135

**OZNAMTE NÁM VČAS
ZMĚNU SVÉ ADRESY**

**I
M
P
R
I
E**

**VALAŠSKÉ
PAPUČE**

dokud zásoba
postačí

Velikosti 6—12

Nízké ceny!

MACH

3720 W. 26TH STREET
CHICAGO, ILL. 60628

DOPISY našich čtenářů

Chicago - Ill.

Milý Father Vojtěch a všichni, kdo pracujete v Hlasu národa,

Nejprve vás všechny upřímně a vděčně zdravím za to, že nám ty pěkné noviny děláte. Proto také pospíchám s předplatným na další rok, abych nečetla na dluh, když jsem už přehlédla datum jeho vypršení. Odpusťte mi to malé opoždění, přidávám za to něco málo „na inkoust“.

Už tomu byly dva roky, kdy nás opustila naše drahá maminka Frances Kašparová. Protože Hlas národa ráda četla, odebrám jej na její památku nadále, i když jsem se narodila už v USA a vychodila jsem anglické školy. Ráda však vzpomínám na to, jak jsme s maminkou vždy dychtivě stránky H.N. probíraly. Když je čtu teď, tak v duchu vždy říkám: „Maminko, podívej se, tady je zase dopis od Tvých známých, tuhle krajanku, o jejímž odchodu na věčnost se tu právě dočítám, jsi také znala, a teď“ už asi jste se setkaly v Boží náruči.“ Stále totiž vidím, jak maminičky

oči vždy vlyly a její rty šeptaly Otčenáš, když se v H.N. dověděla o smrti nějaké blízké či známé z mládí. Jak měla úsměv na tváři, když četla o nějakém zdařilém krajanském podniku, o něčem radostném ze staré vlasti, jejíž současnou nesvobodu a náboženskou diskriminaci těžce nesla. Všechno ji zajímalo a pochvalovala si, že zprávy ze světa i tu současnou politiku se dozví z H.N. v kostce a srozumitelně. Moc se nám po naší drahé mamince stýská, byla naše sluníčko, naše útěcha.

Jak šťastné jsou děti a dospělí, kteří dosud mají své rodiče - maminku a tatínka, nebo aspoň ještě jednoho z nich! Jen kdyby to ocenili! My jsme byli u nás v tomto ohledu opravdu Bohem požehnaní. Tatínek nám odešel na věčnost, když mu bylo 73 roků, a maminka se v kruhu naší rodiny dožila požehnaných 93 let! Opravdu jsme Bohu vděční za to, že je tu s námi na světě ponechal tak dlouho a mohli jsme se „vyhřívat“ na slunci jejich lásky a starostlivosti, radit se o všem

důležitém v životě s jejich vírou a zkušeností zmoudřelými hlavami a radovat se ze všech hřejivých svátečních pohod a všech malých i větších rodinných společných radostí. Teď jsme tu sami, manžel a já, neb děti nemáme. Vždycky jsme rádi, když se čas od času sejdem s maminičnými známými, z nichž někteří dosud žijí také v České útluně na Pulaski Rd. v Chicagu.

Děkujeme vám všem ještě jednou, za tak srozumitelně psaný a zajímavý časopis, který dělá ze všech našich českých i slovenských generací jednu rodinu. Pěkný pozdrav posílám také všem věrným čtenářům Hlasu národa, a jen bych si přála, aby za každého zesnulého krajana či krajanku, jste obdrželi vždy nového čtenáře a předplatitele, a vůbec, aby nás bylo v té naší čtenářské rodině víc. Dokud tu budeme mít svoje noviny, nejsme ztraceni, a věřící ve staré vlasti budou vědět, že nejsou zapomenuti.

Nakonec vás prosím o opravu mých chyb, protože v našem okolí už češtinu neslyším skoro vůbec. Všude je slyšet jen španělština, a té se už asi učit nebudu. Málokdy komu také česky píšu, a tak mi ty chyby musíte odpustit.

S pěkným pozdravem Vaše
Frances Zoubek
*
Milá paní Frances s manželem,
Pán Bůh zaplat' za Vaše milé

ROZHLÁSEK JARY MECŮ /Exulantům aktivním v boji s komunismem/

Jsou srážky lodí, srážky vlaků
jsou srážky hvězd i srážky mraků
sráží se mouchy nad kravincem.
Nejhorší bývá srážka s blbcem!

Přes moře blbů, což je k zlosti
přeplováš žitím k budoucnosti
za svým snem pluješ rok za rokem.
Blb směje se jakým jsi evokem.

Blb všechno zná, blb všechny učí
jak prázdný sud nám v uších zvučí.
Jsi pro ideál mužem činů?
Blb na té začne házet špinu!

Však netrap se, že je tu s námi
ten zdravý blb šel dějinami.
Jej nedostaneš do muzea
přeptej se na to Galilea!

Když jsi ten muž jak Kipling káže
žádný blb tvůj štít neumaže.
Nes dál to světlo pro otčinu,
dějiny psali muži činů!!!

psaníčko, vyrovnání předplatného a pět dolarů na tiskový fond. Vaše opoždění s předplatným nestojí ani za omluvu! To jsou mezi našimi čtenáři někteří daleko nepozornější a zapomětlivější. Nakonec nám jiného nezbyvá, než jim připomenout, že jim předplatné už vypršelo, anebo, aby nám jejich příbuzní napsali, že ten a ten náš čtenář už zemřel, že mu už neslouží zrak, či někdo z mladších, že se už o náš krajanský časopis nezajímá. Ušetřili by nám s tím spoustu práce a zbytečné výdaje na poštovné. Inu, jsme všelijací,

a v krajanském tisku je ještě nejlepším lékem trpělivost...

Ta dlouhoživotnost Vaší maminky byla určitě Božím požehnáním a je radostné slyšet, že jste ji měli tak rádi, že jste si po celý život vzájemně tak dobře rozuměli i s tatínkem, a že k uctění jejich památky i nadále čtete česky psané křesťanské noviny. V těch různých „nursing homech“ člověk vidí až příliš často opuštěnost a pravdivost našeho starého přísloví, že „matka byla schopna vychovat deset dětí, ale ani deset dětí se nakonec není schopno s láskou postarat o svou starou mámu.“ Tak už to ale, bohužel, v tom světě asi chodí i mezi křesťany, kteří snadno zapomínají, že stejná věc se může za pár let přihodit jim. Dokud nám věřící babičky vychovávaly vnoučata, bylo dobře s rodinami i s celým národem; babičky se pak cítily stále užitečné a neměly ani čas myslet na své nemoci stáří, nezdá se Vám? Ovšem, v dnešních velkoměstech a v dnešní uspěchané době je tomu i v této věci jinak už také proto, že v několikashatkovém manželství je těch babiček trochu mnoho a dětem jsou pak ve skutečnosti obyčejně cizími lidmi. Globálně se všechny ty nové vzniklé problémy nevyřeší asi nikdy a v tom světle je jasně vidět, že v Božím Desateru a v Kristově evangeliu je stále nejosvědčenější návod k vezdejšímu životnímu štěstí i k setkání se s Bohem na věčnosti. Pěkně Vás oba pozdravuji a zase někdy napište.

Fr. Vojtěch

NEPŘEHLÉDNĚTE:

Podarilo se nám koupit celou kolekci "ČESKA" jemně broušeného křišťálového skla. Special 25 % sleva z původních cen. Přijďte se podívat, dokud máme na skladě!

Nenechte si ujít tuto příležitost!

Kráječ knedlíků, imp. z Československa, nerezavící, \$9.50, pošt. \$11.50.

Mlýnky na mák z železné litiny právě došly. Cena \$27.50, poštou \$30.90.

Formičky na pečem - ořechy, krabička 50 kusů za \$8.50, poštou \$10.50.

Formičky na pečení rakviček, 10 kusů za \$3.50, poštou \$4.95.

Potřebujete-li pěkný dárek, najdete u nás hodnotné věci jako nikde jinde: chodská KERAMIKA (novinky), moravská, slovenská. KŘIŠŤÁLOVÉ sklo z různých zemí. Bohatý výběr PENTLÍ ke krojům. ŠÁTKY na hlavu. PANENKY v krojích. A MNOHÉ JINÉ.

Anglicko-slovenský a slovensko-anglický vreckový slovník, \$6.50, poštou \$7.75.

Czechoslovak Pastries, \$2.75, poštou \$3.75.

Slovníky, učebnice, zábavné i umělecké knihy v obrovském výběru. Pište si o seznam.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Zákazníky z Illinois upozorňujeme, aby na každý \$1.00 poslali o 7c více na státní daň.

Tuzex

Zákazní a peněžní poslužky vyřizuje rychle, spolehlivě a zaručeně.

F. PANCNER, Inc.

Importér a zástupce Tuzexu, Artie,
Ušincova a Jirákových St. podniků

6514 WEST CERMAK RD., BERWYN, ILL. 60462

Telefon 484-3459

Our 100th Year

SECOND FEDERAL SAVINGS

Member of
Federal Home Loan Bank System

Road 12 & Grand Ave.
FOX LAKE, ILL. 60020
☎ 587-6311

INSURED SAVINGS
—up to \$100,000.00—
by Federal Savings and
Loan Insurance Corp.

A FRIENDLY SAVINGS INSTITUTION SERVING A GREAT COMMUNITY

SAVING IS CONVENIENT HERE!

Every feature of our association is designed with safety, increased earnings and convenience for you in mind.

For your convenience:
— a Save-by-Mail plan,
— easy-to-serve-you office facilities,
— fast service,
— free parking.
Come in.

Satisfying friendly service

CORNER
26TH & PULASKI
CHICAGO, ILLINOIS 60623
PHONE: 277-8500

7345 W. 25TH ST.
N. RIVERSIDE, IL. 60546
PHONE: 442-5700

O slávě českých muzikantů

Že naši muzikanti jsou známi a slavní po celém světě to jsem si ověřil také zde v daleké Tasmanii.

Náš syn Mikuláš koupil dům ve kterém bydlela v celé Australii známá učitelka hudby Elsi Corrick.

No, a tak jsme v tom domě našli staré a již poškozené notové osnovy známého hudebního pedagoga Otakara Ševčíka, tištěné v r. 1901 nákladem firmy Bosworth a to anglicky, německy a francouzsky.

Nejsem muzikant a tak jsem se ptal a dovídal, že mnoho muzikantů, krajanů i Australanů se učili hrát na hudební nástroje, jmenovitě housle dle Ševčíkovy školy.

Když mně i naše solistka Miluška Šimková sdělila, že i ona se cvičila hře na housle dle Ševčíkových osnov, tak jsem se rozhodnul.

Napsal jsem přátelské rodině kantoru a muzikantů do Čech a zpět jsem obdržel odborně i citově psanou reportáž o slavném umělci a pedagogu. Zde si to tedy přečtěte.

Otakar Ševčík

Chceme-li plně pochopit význam osobnosti Otakara Ševčíka, houslového virtuosa a pedagoga i jeho zařazení do dějin evropského houslového umění, nemůžeme pominout slavnou minulost, která mu ukazovala cesty.

Výkonné umění houslové hry nabylo u nás vyšší úroveň teprve

založením pražské konzervatoře, která se stala brzy nejvýznamnějším ústavem tohoto druhu v Evropě. Již před založením této instituce byla zdravá hudebnost našeho národa přesvědčivě potvrzována jmény velmi významnými. Bendové, Stamitzové, Vraničtí a další čeští muzikanti patřili k předním evropským umělcům a mnohde se zařadili mezi průkopníky nových hudebních myšlenek a proudů. Z houslistů si zaslouží jmenovat aspoň Václava Josefa Praupnera, Jiřího Čarta, Františka Martina Pecháčka. A právě v době vzniku konzervatoře objevuje se v Praze vynikající osobnost, žák Viottiho, odchovanec Mannheimské školy Bedřich Vilém Pixis, který vchoval řadu velkých houslistů působících v předních orchestrech velkých evropských měst jako koncertní mistři. Z nich nutno jmenovat aspoň Pixisova nástupce Mořice Mildnera a především skvělého současníka Paganiniho Josefa Slavíka. Mildnerovým žákem pak byl Antonín Benewitz, který za svého působení na pražské konzervatoři v roli profesora a později ředitele poslal do světa řadu prvotřídních umělců dosahujících reprodukcí i stylistice úrovně opravdu světové. Jeho žáky byli na příklad Karel Hoffmann, primarius slavného Českého kvarteta i jeho druhý houslista Josef Suk a violista Jiří Herold. Benewitzův odkaz přejímá také Otakar Ševčík.

Krátký životopis

Narodil se 22. března 1852 v Horažďovicích, kde byl jeho otec Josef Ševčík učitelem a ře-

ditelem kůru. Jeho muzikantská činnost převyšovala svým významem jeho zaměstnání učitelské. Svým uměním se uplatnil nejen v místě svého působení, ale i v dalekém okolí. Stal se jakousi ústřední postavou krajanského hudebního podnikání. Matka Otakara Ševčíka Josefa pocházela po předcích ze vznešeného německého rodu Pflanzlerů z Augsburgu, ale majetkové rozdíly i vyhraněný Ševčíkův národnostní postoj vedl rodinu Pflanzlerovou, aby všemi způsoby bránila sňatku své dcery s chudým českým vlastencem. Až sebevražedný pokus, kterým si přivodila Josefa těžké zranění, učinil konec těmto snahám. Za cenu vydědění se stala Josefa Pflanzlerová manželkou Josefa Ševčíka. Poznala ve svém životě mnoho strádání, nikdy však svou cestu nezdala. V tomto rodinném prostředí prožíval Otakar Ševčík léta svého dětství, v němž se učil vnímat i myslet. S prvními projevy vrozeného hudebního nadání počíná otec se systematickou výchovou.

Na kůru horažďovického kostela zpívá Otakar svá první sóla, pak přichází seznamování s klavírní hrou a v sedmi letech přicházejí na řadu housle. Při tom všem ovšem otec nechtěl, aby se Otakar věnoval hudbě. Znaje své těžké životní podmínky a nepříliš utěšenou životní existenci, chtěl připravit

synovi lepší životní postavení, proto jej dal na gymnasium. Jako desetiletý chlapec opouští Otakar domov, aby se do něj již nikdy trvale nevrátil.

Hmotné zajištění se mu nabídllo vlastně samo. Jako cvičený a zručný zpěvák se stává vokalistou v kostele u sv. Jakuba a pak u Křižovníků, kde měl postarano o byt a celé zaopatření. Mimo to byl žákem absolventa pražské konzervatoře Viléma Bauera, pod jehož vedením dosáhl velmi pěkného stupně dokonalosti ve hře na housle. Zásahem mecenáše Ferdinanda Flammigera byl Otakar roku 1866 přijat na pražskou konzervatoř, jejíž prostředí plně odpovídalo jeho zájmům i nadání. Otcovo svolení ke vstupu na konzervatoř přijímá s obrovským nadšením a horoucí radostí. Nejprve se stal žákem Antonína Sitta, později Ant. Benewitze, který jako všestranný umělec měl pochopení pro Ševčíkovy sklony. Tak byl zajištěn Otakarův růst až k vrcholům houslového umění. Při veřejných absolventských zkouškách provedl Ševčík Beethovenův houslový koncert s Joachimovými kadencemi, dílo, které před necelými dvěma roky slyšel v podání vynikajícího českého houslisty Ferdinanda Lauba. Ze všech čtrnácti absolventů ocenila kritika nejvýše výkon Ševčíkův. A zde se tedy otevřela nedlouhá sice, ale velmi úspěšná a výz-

namná epocha v Ševčíkově životě, v níž se plně věnoval činnosti virtuosní. Hned po absolutoriu nastupuje mladý umělec místo jako koncertní mistr a učitel na Mozarteu v Solnohradě, kde našel všestranné uplatnění.

Houslový virtuos a učitel

V popředí programů jeho sólistických vystoupení stojí autoři jako Paganini, Ernst a Vieuxtemps. Od prvních chvil udivuje solnohradské obecenstvo nejen svým uměním a podnikavostí, ale i mládím. Ukončením konzervatoře nepřestal Ševčík s usilovným studiem. V době, kdy kritiky zdůrazňují jeho technickou dokonalost a hotovost, pocítuje sám, že mu k technické dokonalosti podle jeho představ mnoho schází a tak vznikají první základy jeho pozdější metody, která udivila celý svět. Na velké koncertní světové podium vystoupil Ševčík několika koncerty v Praze, kde se mu dostává výrazného ocenění od předního českého kritika Otakara Hostinského. Na podkladě úspěchů pražských koncertů přijímá Ševčík místo koncertního mistra Prozatímního divadla v Praze, kde hraje pod taktovkou B. Smetany. Smlouvu však nepodepsal, poněvadž se mu nabídllo výhodnější angažmá v nově zakládané Komické opeře ve Vídni. I po odchodu do Vídně však zůstává spojen s českým hudebním

(Pokračování na str. 11)

SRDEČNÉ PODĚKOVÁNÍ

Z hloubi srdce děkujeme všem svým přátelům, známým a sousedům - jak z Oak Brook tak i z Berwynu, kteří se přišli rozloučit s naším drahým manželem, dobrým otcem a starostlivým dědečkem,

Milošem (Miles) HAJNÝM

nejprve ve čtvrtek 15. srpna 1985 večer do obřadní síně Mařikova pohřebního ústavu v Berwynu, a pak jej s námi v pátek dopoledne v tak hojném počtu doprovodili až k rodinnému hrobu na hřbitov Královny nebes v Hillside, Ill.

Přední díky patří našemu osobnímu lékaři a rodinnému příteli MUDr. James C. Olson-ovi za jeho odbornou a obětavou péči o Miloše během jeho celoročního utrpení; našemu exilnímu misionáři Otci Vojtěchu Vítovi, O.S.B. za přinesení křesťanské útěchy Kristových svátostí nemocnému, za vykonání církevních pohřebních obřadů a za sloužení zádušní mše sv.; panu Frank Kostkovi za jeho pročitěný český a anglický proslov. Upřímně děkujeme i p. Vojtěchu Taliánovi za všestrannou a nezištnou pomoc v manželově nemoci, a p. Karlu Turkovi, který mi v posledních měsících účinně pomáhal, byl s námi u manželova lůžka když umíral a byl nám velmi nápomocen s přípravou pohřbu. Nosiči rakve - pánové Robertové Brožovi, starší i mladší, můj zet' a vnuk, James Verner, Josef Rod, Vojtěch Talián a Karel Turek - necht' přijmou výraz naší vděčnosti stejně upřímně, jak se jej snažíme vyjádřit všem dárcům krásných květin a peněžitých darů na mše sv. Pohřebnímu ústavu „H. Marik and Sons“ děkujeme za prokázané služby.

Děkuji i všem našim přátelům a kamarádům mého manžela, kteří se o jeho smrti dověděli teprve z novin a z různých koncín nám projevíli účastnou soustrast a na Miloše si v modlitbě vzpomněli.

Pán Bůh zaplat' vám všem!

Za celou rodinu: Růžena Hajná, manželka; Miluška Brož s manželem Robertem, dcera; a vnoučata.

Hlavní skupinové odlety do Prahy a Bratislavy z Chicaga nebo z New Yorku 5. a 16. září, 3. a 17. října

Každý zájezd je na 16, 23 a nebo na 30 dní a může být prodloužen až na 90 dní. Ke každému odletu nabízíme: 2 dny pobytu v Praze a 7 dní autobusový zájezd Československem jen za \$476.00.

Swiss-Bavarian Holidays s Munich Octoberfest. 10. dní od 20. do 29. září. Cena \$1,159.00 včetně letadla, ubytování s prohlídkou jižního Bavorska, Rakouska a Švýcarska.

Autobusový zájezd na řeku Mississippi s celodenní lodní projížďkou. 9.-11. října. Na cestě prohlídka historického města Galena a New Glarus s museem švýcarských přistěhovalců. Cena je \$259.00 za osobu.

Vyřizujeme rychle a spolehlivě návštěvu Vašich příbuzných z Československa.

Napište nebo zavolejte o bližší informace.

WEBER

TRAVEL AGENCY, INC.

3805 W. ČERMÁK RD., BERWYN, ILLINOIS 60402
TELEFON: (312) 242-1512 nebo 749-1333

Kábul. — Kábulský režim Babraka Karmála oslavoval v dubnu sedmé výročí "revoluce". Také Gustav Husák samozřejmě poslal blahopřejný telegram, i když celý svět ví, že blahopřát není k čemu. „Revoluce“ otevřela cestu krvavé sovětské intervanci a přinesla afghánskému lidu jen válku, utrpení a bídu. Podle holandského právníka Theo van Boven, který na místě studoval situaci, je 6,5 miliónu z 16 miliónu obyvatel Afghanistanu na útečku; 3 milióny z nich v Pakistánu, 1,5 miliónu v Iránu a 2 milióny v horách vlastní země. Z Karmalovy „správy“, která existuje jen ve větších městech a podél strategicky důležitých cest kontrolovaných sovětským vojskem, funguje jen tajná policie Khad vybudovaná a řízená „poradci“ z KGB. Stále početnější sovětské intervenční jednotky se pokoušejí oslabit odpor afghánských vlastenců vzrůstající brutalitou proti civilnímu obyvatelstvu. Bombardování a vypalování vesnic má zbavit partyzány zásobovacích základů. Přesto zůstává „pacifikace“ bez větších úspěchů.

Madrid. — Ve stále slábnoucí Komunistické straně Španělska došlo k novému rozkolu v souvislosti s hledáním spojenců pro blížící se parlamentní volby. Na březnové celostátní konferenci strany vystoupil bývalý generální tajemník Santiago Carrillo s požadavkem „spolupráce všech komunistických stran“, zatímco nynější generální tajemník Gerardo Iglesias a většina vedení hledá spolupráci s jinými seskupeními nalevo od socialistické strany.

„Carrillisté“ mají určité pozice v Madridu, Valencii a v odborových Dělnických komisích. Protože se nepodřídili usnesení konferenci, byli Carrillo a 18 jeho stoupců v dubnu vyloučeni z ústředního výboru. Aby se „oslabil“ vliv prosovětské komunistické strany Ignacia Gallega, rozhodla se KS Španělska zmírnit svůj kritický vztah ke KS Sovětského svazu a mj. obnovit styky s KS Československa.

Březnový sjezd Komunistické strany Finska se konal bez účasti delegátů dogmatické a prosovětské menšiny. „Eurokomunistická“ většina, kterou vede předseda strany Arno Aalto, vybuřovala totiž v oblastech ovládaných menšinou své paralelní organizace, a menšina sjezd bojkotovala. Linie většiny byla na sjezdu potvrzena, a za členy ústředního výboru byli zvoleni jen její stoupcové. Vedení strany dostalo pravomoc rozpustit ty organizace, které se usnesení sjezdu nepodřídí. Představitelé menšiny odmítli uznat platnost sjezdových usnesení a hrozí dokonce soudní žalobou nynějšího vedení strany. Vývoj způsobil veliké znepokojení v Moskvě a citelně oslabil pozici ve finské vnitřní politice.

Stalinistická a prosovětská redakce orgánu Komunistické strany Velké Británie „Morning Star“ byla sice ze strany vyloučena, avšak odmítla se podříditi a vydat noviny stranickému vedení. Konflikt bude řešen na blížícím sjezdu strany. Přes hluboké vnitřní rozpory ve straně se při nedávné stávece horníků ukázalo, že britští komunisté mají stále ještě vliv v

LETEM

SVĚTEM

některých odborových organizací.

Stockholm. — Švédský „Výbor 21. srpna“, který pečuje o rozvíjení solidarity s československou demokratickou opozicí, vydává od podzimu 1984 ve spolupráci s Nadací Charty 77 a Skupinou Listy brožurovanou sérii „Hlasy z Československa“. Švédská a vůbec skandinávská veřejnost tak dostává v překladech texty důležitých dokumentů Charty 77 a stati v Československu umlčovaných autorů. Dosud byly vydány čtyři brožury: první obsahovala stat' Václava Havla „Politika a svědomí“, druhá dva dopisy Charty 77 o otázkách boje za mír, třetí stat' Ivana Klímy „Řeč nad zdí“, a čtvrtá dokument Charty 77 k osmému výročí jejího vzniku a dokument o potlačování svobody projevu v Československu. Jako pátá brožura se připravují dopis Charty 77 a stat' Václava Havla, které jsou určeny mírovému konventu v Amsterdamu. Vydaní přeložených textů budí zájem skandinávské veřejnosti a pomáhá věleňovat nezávislé československé názory o problémech míru, o vztahu Východ-Západ v Evropě a o vnitřních problémech zemí sovětského bloku do mezinárodní diskuse.

Washington. — Výročí podepsání „Social Security Actu“ je právě vhodný čas ujistit americký národ, že systém je finančně zabezpečen a že se na něj všichni můžeme spolehnout. V posledních letech byla sice platební schopnost Social Security ohrožena, ale Kongres okamžitě reagoval a díky Social Security dodatku z r. 1983 je tento systém finančně schopný do příštího století. Navíc, Social Security dodatek z r. 1983 také dokázal, že program má pod-

poru obou politických stran a celého národa. Výročí Social Security však nemůžeme slavit, aniž bychom, poděkovali neúnavným pracovníkům, kteří pracovali v okresních úřadovnách po celých padesát posledních let. Tito odborní pracovníci přetvořili zákonodárství Social Security do praxe, která slouží jako důležitá spojka mezi vládou a pracujícím lidem.

„Social Security Act“ reprezentuje základní splnění naší sociální smlouvy: aby Američané pracovali pilně a pyšně pro svůj národ a měli také plné zabezpečení ve svém důchodu.

Všichni Američané mají být hrdí na úspěch Social Security systému za prvních 50 let jeho existence. Vyrostl z utrpení deprese, ale nyní poskytuje základní zabezpečení a platební schopnost pro celý americký národ.

Tento měsíc, před 50 lety, Kongres nařídil a prezident Franklin D. Roosevelt podepsal zákon „Social Security Act“. Během měsíce srpna, místní úřady Social Security ve městech po celé Americe oslavují toto 50ti leté výročí tohoto federálního zákona. Social Security Act je čas oslavovat podstatu hospodářské jistoty, obsažené v originálu zákona. Existence Social Security byla zahájena jako program, jehož účelem bylo zabránit nejistotě občanů, jak se stalo v letech třicátých.

V posledních desetiletích Social Security umožnila přispět občanům k jejich budoucnosti a nežít ve strachu o zabezpečení a nezávislost díky důchodu. Měsíční příjem, který je vyplácen skoro 37 milionům občanů, poskytuje základ hospodářské ochrany na jejímž podkladě teprve mohou budovat svoje další zajištění. Medicarem

potom v r. 1965 byla rozšířena Social Security o potřebnou lékařskou pomoc starším občanům.

Dnešní Social Security program chrání milióny Američanů proti ztrátě příjmu, způsobeným vysokým stářím, pracovní neschopností nebo dokonce úmrtím.

Oslo. — Cvičení sovětského válečného námořnictva v severním Atlantiku trvala celých dvanáct dní a zúčastnilo se jich přes sto plavidel, přivolaných i z Černého a Baltského moře. Většina těchto lodí se vrátila do domáckých přístavů, ale obojživelné jednotky ještě asi vykonají v nejbližších dnech výsadek u Murmanska.

Hlavní sílu v severoatlantických manévrech představovalo asi 40 ponorek, mateřská letadlová loď Kijev a křižník Kirov. Ponorky cvičily ve dvou liniích: jedna od Islandu, kolem Skotska k Norsku, druhá paralelně, ale severněji. Třetí bitevní skupina, většinou povrchová plavidla, se soustředila u severního cípu Norska. Severoatlantické společenství, které manévry sledovalo, dospělo k závěru, že zatímco dříve sovětské lodě nacvičovaly taktiku úderu a úniku, nyní přecházejí ke globálnímu ovládnutí co neširšího prostoru, v daném případě, aby zabránili vojenskému zásobování Norska.

Sovětské válečné námořnictvo dosud cvičilo většinou v malých skupinách po dvou nebo třech plavidlech. Letos v dubnu však cvičila skupina devíti lodí v čele s letadlovým nosičem Novorossijsk v Tichomoří. Obě cvičení, dubnové a nyní červenecové, potvrzují, že po dlouhodobé reorganizaci a výstavbě sovětských námořních sil se mění i sovětská námořní doktrína.

Stockholm. — Ve Stockholmu oznámil mluvčí světové organizace Litevců v exilu, že letošního 9. až 15. května bylo v Rize zatčeno asi 300 školáků ve věku od 13 do 19 let. Byli obviněni z účasti na nacionalistické demonstraci, protože u příležitosti výročí skončení druhé světové války, která zpečetila sovětskou vládu nad baltickými zeměmi - kladli květiny k podstavci sochy svobody v litevském hlavním městě. Sovětská policie zacházela s litevskými školáky tak surově, že někteří dodnes trpí na následky těchto zranění. Perzekuci byli také vystaveni

Pěkné posezení najdete v přívětivém prostředí restaurace

CAFÉ EUROPE

u Mirka a Stelly Umlaufových

5710 West Cermak Road v Cicero

RODINNÉ OSLAVY — PARTY — PODLE DOHODY
ČESKO-AMERICKÁ KUCHYNĚ
DENNĚ ČERSTVÁ JÍDLA — BAR
TELEFON: 656-3555

MINARIK'S BAKERY

FINEST CZECH PASTRIES AND COOKIES
WE SPECIALIZE IN
PARTY AND WEDDING CAKES

- Všechny pekařské a cukrářské výrobky
- Evropské speciality
- "Special Homemade" cukroví
- Velmi chutné máslové housky a štrůdl

5832 W. Cermak Rd., Cicero, Ill. 60651
OLympic 2-2854

Možno objednat telefonem: laskavá a rychlá obsluha český i anglicky

K·H
Auto
Repair

6619 - 21 W. Čermákova tř.
(hned vedle berwynské pošty)
její majitelé

STEVE KUBOVIČ

JANO HULÍN

vám nabízejí své odborné služby:

- * pravidelnou údržbu motorů
- * veškeré opravy aut všech značek
- * odvoz nepojízdných aut
- * důchodcům je po správce na přání doručíme osobně

VOLEJTE: 749 - 7449

učitelé a rodiče žáků, někteří z nich ztratili svá zaměstnání.

● ● ●
Moskva. — Sovětský svaz svolil v červenci k emigraci 174 sovětských občanů-židů, největší to měsíční „přídel“ od prosince 1982. Pouze však další měsíce dokáží, zda-li se jedná o zlepšení opravdové, nebo pouze vzhledem k mezinárodním protestům a u příležitosti oslav právě proběhlých oslav výročí dohody v Helsinkách. Celkový počet nově přichozících sovětských občanů-židů ze Sovětského svazu za poledních sedm měsíců, 675 osob.

● ● ●
Moskva. — Gorbačov se horečně a všemožně pojišťuje na možný neúspěch při listopadovém jednání s naším prezidentem Reaganem. Jde na to „od lesa“. Předbývá si svými úsměvy jednoho západoevropského důležitého politika za druhým, aby - kdyby se v listopadu s Reaganem na ničem podstatném nedohodl - padla za to vina na neústupného US prezidenta a nikoliv na ochotně usměvavého Gorbačova. Tak si nejprve pozval do Moskvy na „kus řeči k čajovaru“, na kaviár a vodku, italského premiéra Craxiho, pak bývalého zapadoněmeckého sociálního demokrata Willy Brandta a v říjnu si zajede do Paříže za prezidentem Mitterrandem, aby jej požádal o zcela „jednoduchou věc“: „Využijte laskavě, naši milí evropští sousedé, svého vlivu v NATO na svého partnera za Atlantikem, aby urychleně politicky vyzrál a umoudřil se“ (rozuměj prezident Reagan). Konkrétně tím Gorbačov má na mysli, aby západní spojenci Washingtonu „domluvili“ Reaganovi ve věci

„Star Wars“, at' na to přestane US vláda vůbec myslet a raději diskutuje s Kremlem o omezení strategických zbraní. Když by to přesto nevyšlo a Reagan byl neústupný Gorbačov řekne světu, že to není chyba Moskvy, musí-li pokračovat v rozmístování svých střel SS-20 s nukleární náloží. Aby však dokázala západní Evropě svou dobrou vůli, Moskva nabídne všem západoevropským zemím rozšíření svého zahraničního obchodu, protože je u nich zadlužena až po uši. A západoevropské země, aby dostaly alespoň část svých obchodních půjček z SSSR nazpět, budou pak asi ochotny vesele s Kremlem „kšeftovat“.

● ● ●
Varšava. — Letošního 13. října mají jít Poláci k volebním urnám. Poslední parlamentní volby v Polsku byly v roce 1980. Jenomže, tentokrát mají komunisté z voleb strach, protože podzemní vedení zakázané Solidarity nepřestává Poláky vybízet, aby volby ignorovali, nebo aby odevzdali bílé listky, když volby jsou povinné, ale že mají nyní tuto jedinou příležitost dokázat světu, že režim, který jim vládne, není z jejich vůle, ale Moskvou dosazená diktatura. V této kampani „nevolit“, aby svět věděl, že Polsko nemá žádnou „lidovládu z vůle lidu“ - mají být údajně nápomocny i lární výbory věřících. - I když ve všech komunisty ovládaných zemích dávají volby komunistům nařízených 99,99 % vítězství, Jaruzelski bý prý považoval za skutečné vítězství 80 % odevzdaných hlasů. Už 75 % vítězství bude prý pro něho znamenat porážku. Proto rozhodl věnovat na letošní

radio-televizní volební propagandu 6,5 miliónů dolarů v zlotých, aby oblíbení zpěváci a umělci vyvolali vlasteneckými zpěvy a radostnou náladou v celém Polsku atmosféru optimismu, naděje, spokojenosti a neomezené důvěry v státnickou moudrost generála Jaruzelského a jeho poctivou snahu zaručit Polsku klid a blahobyt. - Jenomže, dostane-li Polák od svého příbuzného v USA přes PEKAO (polský Tuzex) bony v ceně 25 amerických dolarů, snadno je promění za zloté ve výši jednoměsíčního platu dělníka z kteréhokoliv průmyslového oboru. Anebo studentka, která během prázdnin pomáhá na benzinové stanici umývat zákazníkům okenní tabule v autech si vydělá týdně na zpropitném šestkrát víc, než její učený tatík, který na universitě vyučuje. Je tedy těžko mít za to, že jsou Poláci se svým výdělkem spokojeni. Jen příslušníci policie a komunističtí bonzové - nová šlechta komunistických režimů - si nemohou naříkat, poněvadž je vláda tučně platí za to, že jsou ochotni i zbraní bránit její vládní privilegia.

● ● ●
Mekka. — V polovici září začíná muslimský měsíc zbožných poutí mohamedánů všech odstínů na jejich posvátné Mohamedovo poutní místo v Saudské Arábii. Během tohoto měsíčního posvátného putování má do Mekky přicestovat přes milion zbožných mohamedánů, z nichž bude asi 150 tisíc Iránců, kteří nejsou Arabové, ale fanatičtí vyznavači Khomeiniho směru šíitů. Saudská Arábie má dosud v živé paměti, že v r. 1979 obsadili podobní fanatičtí posvátný chrám v Mekce, a než byli

vládními vojáky vyhnáni, leželo na zemi 130 mrtvých. Loňského roku pochytila zase pobřežní policie Saudské Arábie několik členů ozbrojených teroristů z Kaddafyho Libye, kteří chtěli zneužít pouti do Mekky k vyvolání nepokoju proti prozápadní královské vládě Saudské Arábie. Letos bylo zase už před měsícem v Kuwaitu odhaleno spiknutí proti jeho vládci Emirovi Jabir al Sabah, který měl být zavražděn. Zdá se být téměř naprosto jisté, že za přípravami na atentát byli opět fanatičtí Khomeiniho, ačkoli to nikdo v Kuwaitu neřekl veřejně. Jenomže, od poloviny července muselo 4 tisíce cizinců ihned opustit území Kuwaitského emirátu, a mezi vypovězenými bylo tisíc Iránců. Kuwaitská policie provádí nyní přísnou kontrolu v ulicích města i na venkovských cestách, a dokonce v noci provádí prohlídky od domu k domu. Pátrá po cizincích, výbušninách a zbraních. V Saudské Arábii proto nyní cizí odborníci instalují v každém přístavu a na letištích nová kontrolní elektronická zařízení k hledání zbraní a výbušnin. Dosud si nevědí rady, jak vypátrat zbraně v zásilkách, chráněných mezinárodním privilegiem „diplomatické pošty“.

● ● ●
Washington. — Ve středu 21. srpna ohlásil vládní mluvčí Charles Redmann novinářům zcela nečekaně, že Sověti používají nyní ve zvýšené míře při hlídání pohybu zaměstnanců amerického velvyslanectví v Moskvě tzv. „Spv Dust“ - prašku špiónů, aby přesně zjis-

tili, kde a kam chodí a s kým se stýkají. Je to chemická neviditelná látka, kterou na př. postříkají kliku u bytu amerického úředníka na velvyslanectví, nebo jeho auto, kterého se náhodou rukou dotkne. Když pak třeba podá ruku nějakému KGB policii beztoho už hlídanému disidentu, tajná policie si jej pak zavolá k výslechu a jemným detektorem „prašku špiónů“ na jeho ruce jej usvědčí ze zakázaných styků se zaměstnancem US velvyslanectví. Američané o tomto „vynálezu“ a sovětských praktikách věděli už deset let. Jenomže v současné době se tato praxe sovětské policie rozrostla do nebyvalé míry a US zdravotní odborníci přišli na to, že tato chemikálie je nebezpečná zdraví a dokonce může působit rakovinu. Do týdne se proto vypraví do Moskvy zvláštní zdravotní komise odborníků, aby zjistila fakta přímo na místě. US vláda nedělá z celé věci sice dosud žádnou závažnou příčinu k zhoršení již beztak chladných vztahů mezi Washingtonem a Moskvou, ale zveřejnění celé věci nebude tak zcela bezvýznamné právě v době příprav na vřeholnou schůzku prezidenta Reagana s Gorbačovem. Možná, že celá věc má i nějakou spojitost s plánovaným pokusem prvního výstřelu americké obranné vesmírové rakety v rámci výzkumu „Star Wars“ ještě před setkáním prezidenta Reagana s Gorbačovem v Ženevě, anebo jen s Gorbačovou psychologickou ofensivou u západoevropských politiků, o níž jsme psali výše.

Brandl na jihu Čech

V Petroviciích se to má s kostelem jako s tou studánkou: schneš se pro čarovně vybarvený podzimní list, a pod ním - zurčící pramínek nějaké živé vody.

Když se „schneš“ do pozdně gotického kostelíčka, abys zvedl ten krásný list, - ejhle - Brandl. Nesignovaný, ale zaručeně Brandl.

Mezi nezvykle mnoha obrazy na tak maličký prostor visí šest jeho obrazů, pravděpodobně zbytek kdysi rozsáhlejšího cyklu apoštolů. Samozřejmě, není-li přesných zpráv, nevíme, zda tak bohatou řadu ukončil - jestliže ano, zkrátila se různými vlivy, jako neopatrností, nezájmem či naopak velkým zájmem (myslím na poberty) a není vyloučeno, že i věkem. Odstranit obraz bylo pro „neinfor-

movaného jednodušší než ho restaurovat. Kdo na zastrčené vsi věděl o Brandlovi a jeho velikosti?

Petrovice leží na jižním okraji Čech, kraje zbožného. Tam se již dávno s lidmi oddala Bohu i příroda. Podle toho vypadaly i jihočeské kostely: čisté, úpravné, vždy voňavé čerstvými květy, protože se vždycky - i ve žních - našla dobrá duše, zasakočivší k oltáři s díkem, jak jsou všichni rádi, že Pán je s nimi a požehnanou úrodou.

Tak tedy petrovický sv. Petr má ještě románskou věž a zachovaný kus původních hradeb - lámaný kámen do líce a to se psalo jen maličko víc, než rok 1200! Kolem kostela pár stromů vytváří s bělobou zdí tak nádhernou konfiguraci, že je nezapomenutelná. Pohled v opačném směru, ke Svatoboru vytrvale ožívá legendami a his-

torií. Jižní Čechy jsou pohledný kraj!

Na mobiliáři v kostele je vidět, jak pečlivě je udržován s takovou tou každodenní, nemluvnou péčí. A díky té péči se zde zachovala řada korouhví. Dnes už se nenosí. Tolik krásných zvyků a venkovských slavností upadlo v zapomnění. Když se dobře podíváš, na tyčích ke korouhvím přečteš snadno otisky selské ruky, mozolů, měkčí dlaně kantorské, ba dětské, jež se chvěla pýchou - i pan regenschori se tu zvětšil, hled' me, hled' me. Žádná z těchto oddaných duší netušila, že přidává korouhvi na životnosti. Bylo to naivní, prosté, dobrosrdečné a upřímné. Korouhvím se tak dostalo zvláštního požehnání, jakési lidskosti. A proto je tady dobře i Brandlovi - zemřel před 250 léty, 24. září 1735 v Kutné Hoře.

PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN

- HOME MADE SAUSAGES
- FROZEN FOODS
- HICKORY SMOKED MEATS
- FRESH POULTRY
- ČERSTVÉ DOMÁCÍ UZENINY
- IMPORTOVANÉ LAHŮDKY

6312 WEST CERMAK ROAD
 BERWYN, ILLINOIS 60402

☎(312) 795-0250

Rádi vás oslouží a na vaši návštěvu se těší
 MARY & STANLEY DYNIA

STANLEY STAWSKI DISTRIBUTING CO.

Importers & distributors of fine
 quality beers, wines, liquors

Známe oblíbené pivo "Gösser" z Rakouska. — Žádejte v obchodech a restauracích

1136 NORTH ASHLAND AVENUE
 Chicago, Ill. 60622 • Tel: 278-4848

SPORT

ZPRAVY ZE SPARTY A.B.A. CHICAGO

Pohár Miro Ryse, Jr.: Sparta Chicago - Chicago Sting 2:5.

V neděli 18. srpna 1985 ve 4 hodiny odpoledne sehrála Sparta na stadiónu školy Morton West v Berwynu historické utkání proti profesionálnímu mužstvu Sting. Tento zápas se hrál na věčnou památku tragicky zesnulého Mirečka Ryse, který za oba celky hrál. Také byl vyvrcholením oslav jubilejního výročí 70 let činnosti Sparty Chicago.

Velká věc se plně vydařila. Byla toho důkazem návštěva 2.000 diváků, kde převládala mládež. Fotbalovému svátku přálo počasí. Průběh zápasu musel nadchnout i nejnáročnější fotbalové labužníky. Vyvrcholením byla společná večeře hráčů obou týmů, zástupců obou oddílů, veřejných organizací a fandů v krásné restauraci Klas.

Úcta a obdiv za uspořádání Poháru Miro Ryse patří dobrovolné práci výboru Sparty, který navázal na bohatou historii 70 let činnosti. Sparta je nejstarší fotbalový oddíl státu Illinois, který vchoval řadu vynikajících hráčů, kteří působili nebo působí v profesionálních mužstvech. Zesnulý Miro Rys, Angelo Di Bernardo a Karel Fajkus dokonce reprezentovali národní tým USA.

Hráči Sparty v prvním a v polovině druhého poločasu, měli velký respekt ze zkušeného soupeře, který vynikal rychlostí akcí, startem na míč a pohotovou střelbou. Teprve v poslední dramatické části zápasu se jim podařilo skórovat a uhráli čestný výsledek proti profesionálům Sting, kde střelecky zazářil hat-trickem kanonýr Granitza. Skalní

fanouškové Sparty měli velkou radost při obou gólech, které zařídili nejlepší hráči bratři Di Bernardové, kteří hráli opravdu skvěle. Na oba nahrál, kdysi velmi nadějný hráč Sparty, Standa Maňásek, který po pětiletém fotbalovém půstu se opět vrátil ke kopané a Spartě. V útoku měl pěkné okamžiky Peter Forde, Gorita a nic nezkazil Milan Gajda. V obraně byl nejlepší Wise, dále De Batty a Frandsen. V brance byl oporou Hagemann, i když musel čtyřikrát lovit míč ze sítě. Poté nastoupil do branky Pospíšil a odvedl dobrý výkon. V dresu Sting byli pro Spartu nejnebezpečnější hvězda týmu Granitza, Rojas a Lashchev.

Branky: 6. min. Rojas zblízka - 0:1, 25. Spasojčević z ofsaidu - 0:2, 49. Granitza se dobře orientoval v pokutovém území - 0:3, 52. Granitza nastřelil břevno, 60. Granitza z přímého trestného kopu asi z 22 metru - 0:4, 66. Granitza bravurně ve výskoku levačkou - 0:5, 74. Maňásek uvolnil Joe-Paula Di Bernarda a ten prostřelil vybijacího brankáře - 1:5, 82. Angelo Di Bernardo z přihrávky od Maňáska tvrdou přízemní střelou k levé tyči - 2:5, 86. Peter Forde po levém křídle a orazítkoval tyč, když všichni již křičeli gól.

Spartu řídil k pěknému výkonu manažér Lad'a Gajda, který měl opravdu z čeho vybírat a na druhé straně zase měl potíže dát každému hráči možnost si zahrát. **Sparta:** Hagemann, Pospíšil - Brabeneč, Wise, Di Betty, Lencioni, Frandsen, Fonseca, Tovar, Wolf, Jenig, Wilson, Long, Ward, Del Real, Švec, Gajda, Maňásek, Gorita, Forde, Angelo a Joe-Paul Di Bernardo. **Sting:** Nogueira, Dachnovsky - Simanton, Roy, Splading, Moreira, Pejovič, Glenn, Spasojčević, Rojas,

Granitza, Lashchev, Roberts, Klopas, Fernandes, Moreland a McGauley.

Končím heslem: At' vítězí dresy rudé, Sparta byla, je a bude, neboť Sparta je věčná.

POK

VE ZKRATCE Z OSTATNÍCH SPORTŮ

Bílý sport

Československý tenista Ivan Lendl ve finále mezinárodního tenisového turnaje, který se hrál 11. srpna 85 ve Strattonu ve Vermontu, podlehl Američanu Johnu McEnroeovi 6:7, 2:6. Zápas byl na 85 minut přerušen deštěm, avšak ani nepřízeň počasí ani Ivan Lendl, který po zápase uvedl, že ve finále hrál lépe než v sobotním semifinále, v němž porazil Jimmyho Connorse, nedokázali připravit McEnroa o vítězství. McEnroe nepodával v posledních dvou měsících své nejlepší výkony a za příklad mohla sloužit jeho překvapivá prohra s Američanem Kevinem Curranem ve čtvrtfinále ve Wimbledonu. Tentokrát však nastoupil v plné síle a dokázal účinně uplatnit všechny své tenisové zbraně, včetně výborného podání, nebezpečných volejů a pohotových reakcí na protivníkovu podání. McEnroe vyjádřil po zápase se svou hrou uspokojení, tím větší, že v posledních dvou vzájemných utkáních, která se hrála na antuce, Lendlovi podlehl. Ve Vermontu se hrálo na tvrdém povrchu, na kterém se bude za dva týdny pořádat i Otevřené tenisové mistrovství Spojených států. Od r. 1980 sehráli 24 vzájemných utkání, v nichž třináctkrát zvítězil McEnroe a v jedenácti případech si vítězství vybojoval Ivan Lendl. Další čs. reprezentant Pavel Složil se v neděli stal vítězem Otevřeného tenisového mistrovství Rakouska, které se pořádalo v Kitzbuehelu, když ve finále porazil Michaela Westphala ze Západního

Předávání poháru o Memorial Miro Ryse. Kapitáni obou mužstev Granitza a Joe-Paul DiBernardo. V pozadí Lashchev.

Manažér Lad'a Gajda, kapitán Sting Granitza a hráči Sparty

Druhý gól v sítí Chicago Sting.

Německa 7:5, 6:2. Devětadvacetiletý Složil obdržel za své vítězství cenu v hodnotě dvaceti čtyř tisíc dolarů.

Svůj osobní rekord příjmů z tenisu vytvořila o víkendu Američanka Chris Evertová - Lloydová, když si vybojovala vítězství v Otevřeném tenisovém mistrovství Kanady v Torontě. Evertová - Lloydová, která na kanadském tenisovém mistrovství triumfovala celkem již po čtvrté, tentokrát ve finále porazila Claudii Kohdeovou-Kilshovou ze Západního Německa 6:2, 6:4. Za své vítězství byla odměněna šekem na 40 tisíc dolarů, který zvýšil její dosavadní letošní příjmy z tenisu na 692 tisíc 569 dolarů. Jejím nejlepším rokem z tohoto hlediska byl dosud rok

1982. Claudia Kohdeová - Kilschová obdržela za svou účast ve finále šek na 26 tisíc dolarů a útechou jí může být i skutečnost, že v pátek dokázala po výborném výkonu zvítězit nad Martinou Navrátilovou.

Řecko - římský zápas má stále své milovníky

Američan Michael Houk si vybojoval zlatou medaili na mistrovství světa v zápase řecko-římském, které probíhalo v Kolbotnu v Norsku, když ve finále váhové kategorie do devadesáti kg zvítězil nad favorizovaným Igorem Kanyginem ze SSSR. Kanygin, který byl v letech 1981 a 1983 mistrem světa a o účast na loňských OH ho připravil sovětský bojkot, byl po pěti minutách zápasu a třetím varování diskvalifikován pro přílišnou pasivitu.

Elektrikářské práce:

Potřebujete opravit nebo nové elektrické vedení v domě, basementu, v garáži? Přidělat zásuvky, nové světlo či zavést zvláštní vedení k elektr. sušičce (dryer) a air conditionu?

Počítává a rychlá práce. Volejte česky nebo anglicky: 852-2230

SPARTA A.B.A.

pořádá
V NEDĚLI 25. SRPNA 1985
svůj letošní

2. PIKNIK

v National grove na 29. ulici a Desplaines Ave. (zahradka č. 2) v North Riverside.

Hudba „Tři medvědi“ bude vyhrávat k tanci a poslechu.

O solidní i tekuté občerstvení bude postaráno.

Výborné bramborové placky!

SPARTA A.B.A. srdečně zve všechny své členy, přátele a známé na toto příjemné odpolední setkání v letní přírodě.
ZAČÁTEK V 11:00 HOD. DOPOLEDNE

COMMERCIAL NATIONAL BANK

Special Service for Special People

Main Bank
3322 South
Oak Park Ave.
Berwyn, Illinois
60402

Manor Branch
5919 West
35th Street
Cicero, Illinois
60650
ALL PHONES:
484-0800

O slávě českých muzikantů

(Pokračování ze str. 7)

světem, pořádá na př. koncerty ve prospěch postavení Národního divadla. Po brzkém finančním ztroskotání Komické opery přijímá místo koncertního mistra opery v Charukově, kde ovšem budova opery nebyla ještě dokončena a tak jeho podnikavost mu dává příležitost k četným koncertům též v Moskvě, kde ho uslyšel ředitel kyjevské konzervatoře a nabídl mu místo profesora tohoto ústavu. Tím končí jeho existenční nejistota. Za svého ruského pobytu Ševčík stále vystupuje jako virtuos, než ho srazila bolestivá, vleklá nemoc oka. Činnost virtuosní musí zvolna ustupovat a pod tlakem fyzických útrap v pevném vzepjetí vůle a v zájmu o věc vstupuje do popředí jeho pedagogická činnost. V Rusku také vzniká jeho jediná skladba bravurní České tance pro housle. Při své návštěvě matky r. 1881 o prázdninách prožil s celým národem truchlivou chvíli požáru Národního divadla. Ihned uspořádal řadu koncertů ve prospěch znovuvybudování této naší přední umělecké instituce.

Ševčík byl povahově velmi uzavřený a tak jeho intimní život byl celkem chudý. Rodinnou tradicí je zachována zpráva o jeho první lásce k sestřenci Marii Pflanzarové. Tento vztah byl však mnohem vážněji míněn z její strany než ze strany Ševčíkovy. V roce 1886 objevuje se náhle v jeho životě jakási Alexandra a její syn Viktor. Roku 1892 odchází pak Ševčík náhle bez rozvázání smlouvy / Ruska. Do Prahy přijíždí bez Alexandry s Viktorem. V Rusku vedle Českých tanců vznikají jeho velká pedagogická díla op. 1 a 2.

Profesorem
na pražské konzervatoři

Jako profesor pražské konzervatoře se představuje pražskému obecnstvu dvěma úspěšnými koncerty. Hned první žáci přinášejí Ševčíkovi světové úspěchy. Byli to především Jan Kubelík a Jaroslav Kocian, kteří se stali skvělými hvězdami světového hudebního nebe na řadu let. Vynikali zde však i další, jako, z Ruska příští Süsserman a náš Bohuslav Lhotský, Karel Procházka a Karel Moravec, kteří spolu s dalším Čechem působícím ve Varšavě, kde první tři jmenovaní působili jako koncertní mistři, založili slavné Ševčíkovo kvarteto, které neslo do světa jméno svého učitele. Ševčík tehdy dostává mnoho lákavých nabídek k působení na zahraničních konzervatořích, všechny je však odmítá s tím, že: „Proč bych se měl vystěhovat? Cizincům je sem cesta právě tak otevřená jako mně do ciziny, a mě těší, že nyní alespoň houslisté hledají a nalézají cestu do Prahy...“ Ve snaze dokumentovat význam své školy v celém rozsahu, přistoupil v r. 1904 ke kolektivnímu vystoupení svých žáků. 74 houslistů jeho školy v unisonovém podání předneslo řadu virtuosních skladeb. Nebyla to pouhá senzace, ale důkaz toho, že metoda, kterou takový počet žáků dosáhne vrcholné výkonnosti, je zcela mimořádná. Koncert byl čtyřikrát opakován a na jednu reprisu přijeli dokonce žáci Josefa Joachima až z Berlína. Ševčík se stal magnetem pro celý svět. V této době jej nový ředitel pražské konzervatoře Antonín Dvořák jmenuje šéfem smyčcového oddělení /dosud nezavedené funkce/. Ševčík také definitivně našel nakladatele pro své pedagogické dílo firmu Bosworth - Londýn. Zájem cizích houslistů byl nyní takový, že bylo vyloučeno, aby mohl být kryt uvnitř konzervatoře a tak kolem Otakara Ševčíka se začala vytvářet jeho soukromá škola zvaná „Cizinecká kolonie“. V ní se ob-

jeví nejen adeпти houslového umění, ale i hotoví housloví profesori konzervatoři. Byla nejdříve v Praze, potom později po sporech s novým vedením konzervatoře /po smrti A. Dvořáka/ a po řadě intrik proti jeho osobě, které mu znepríjemňovaly život tak dost těžký /operace štítné žlázy a vynětí oka/, usadil se po kratším intermezzu v Prachaticích, nakonec v Písku. Když pražská konzervatoř nemohla a nechtěla zajistit plnou satisfakci za předchozí události, přijímá Ševčík místo šéfa mistrovské školy ve Vídni, kam ovšem jen dojíždí z Písku. Zůstává smutnou skutečností, že pražská konzervatoř neuměla přijmout Ševčíkův odchod do Vídně jako důsledek svého nesprávného postoje a postupu: naopak ve chvíli, kdy si vůdčí činitelé konzervatoře uvědomili svou odpovědnost před celou českou veřejností za tuto skutečnost, vydali prohlášení, že Ševčík dal přednost Vídni před Prahou atd. Zde nastoupil až r. 1919. I vídeňská činnost Ševčíkova však byla velmi úspěšná. Odtud vyšla slavná Erica Morini a houslisté velkolepého londýnského zájezdu v prosinci 1911: Vladimír Reznikov, David Hochstein, Rosa Ehrlich, Nora Deusberg, Daisy Kennedy a Frank Williams. Těchto šest houslistů vystoupilo na společném koncertě 12. prosince v lon-

dýnské Queens Hall za doprovodu tamního orchestru a ve dnech 14. až 20. 12. uspořádali všichni tito umělci samostatné koncerty. Ševčík nastudoval s nimi 53 skladeb 40 různých autorů od Bacha až po současnou modernu.

Vypuknutí 1. světové války znamená ochromení možnosti pedagogické činnosti Otakara Ševčíka, tím usilovněji se však zaměřuje na svou tvůrčí práci. Po světové válce stojí před našimi zraky už starý člověk obdivuhodné tvůrčí invence a pracovní energie. V letech 1907 až 1934 přišlo za Ševčíkem několik set houslistů z celého světa. Seznam všech jeho žáků vpracovaný prof. Norbgertem Kubátem zaujímá plných třicet stran sborníku /k 100. výročí narození O.Š./.

Národ doma Ševčíka dosud nedoceníl

U nás však nedosáhl Otakar Ševčík nikdy takového oficiálního uznání, jakého by si právem zasloužil. K 80. narozeninám byly učiněny pokusy, aby byl jmenován členem Akademie věd a umění, a aby Karlova univerzita mu udělila doktorát honoris causa. To ani ono uskutečněno nebylo. Ostatně nikdy jsme si nedovedli vážít v současnosti velkých osobností našeho národa.

Jeho učitelská činnost byla i

nyní bohatá. Přijal dvě angažmá do Ameriky, kde působil v Ithace, v Chicagu, Bostonu a New Yorku, mezitím vyučoval v Rakousku a posléze v Londýně. Téměř všichni slavní světoví houslisté na přelomu 20. století byli přímými, či nepřímými žáky Otakara Ševčíka. Zemřel 18. 1. 1934. Svůj značný majetek odkázal na sociální účely /pro chudé studenty/.

Mistrovo dílo pedagogické /vydané/ zaujímá 18 rozsáhlých opusů, deset neméně významných a rozsáhlých zůstalo v rukopise.

Na závěr ještě několik slov jiného Benewitzova žáka Jana Mařáka: ...Otakar Ševčík - zjev ojedinelý, myslitel, který houslovou hru z pouhé zkušenosti uvedl v logicky utvářenou vědu, osobnost působící v metodice houslové zásadní obrat, určující způsob, jak zvýšit techniku téměř každého houslisty na stupeň, umožňující řešit problémy, jichž dosažení v dobách předchozích bylo určeno jen málo vyvoleným.

A národní umělec, světový dirigent, Václav Talich - žák Ševčíkův - ve svých vzpomínkách uvádí: ...zasluzhy, ty jsou ve skutečnosti tak veliké a dalekosáhlé, že dávno ještě nejsou využity tak, aby zrno zaseté Ševčíkem, vydalo už poslední úrodu...

Adéla z Babíčkova

ÚMRTNÍ OZNÁMENÍ

V zármutku oznamujeme všem našim přátelům, známým, exulantům a krajanům, že na Boží zavolání odešel z našeho rodinného středu můj dobrý manžel, drahý táta a dědeček, milý tchán, bratr a strýc, pan

FRANTIŠEK VOŽENÍLEK, bývalý spolúmajitel Smiřických mlýnů v Československu.

Narodil se 14. srpna 1905 v Předměřicích nad Labem v Královéhradeckém kraji a po komunistickém puči odešel s rodinou do exilu. Po těžkém životě v uprchlických táborech v Západním Německu vyemigroval do USA, kde nám svou houževnatou pílí vybudoval nový domov. Do svého odchodu na odpočinek měl živou účast na veškerém krajském životě, byl členem Sdružení exulantů a Čs. Orla.

Po krátkém pobytu v berwynské nemocnici Mac Neal lékaři u něho zjistili nevyléčitelnou chorobu. Oslavil s námi v rodinném kruhu své nedávné 80. narozeniny a v úterý 20. srpna dopoledne tiše usnul ve svém domově v Ciceru, Ill. (2419 W. 53rd. Ave.).

Pohřeb měl ve čtvrtek v 10 hod. dopol. z Moravečkova pohřebního ústavu v Ciceru (5318, 25th Str., ☎ 863-4242), a po zádušní mši sv. v 10:30 hod. dopol. v kostele Panny Marie Královny nebes (5300 W. 24th Str.) jsme jej doprovodili na stejnojmenný hřbitov Královny nebes v Hillside.

Děkujeme všem, kdo si na něho s námi vzpomenu v tiché modlitbě.

Marie VOŽENÍLKOVÁ, manželka;
Jiří VOŽENÍLEK s manželkou Mary
roz. Menšíkovou, syn;

Marie CHALOUPKOVÁ, dcera;
Ann, Tony, Georges a Joanna

VOŽENÍLKOVÍ, Petr CHALOUPKA, vnoučata;
a ostatní příbuzní v USA, v Kanadě
i v Československu.

Do New Yorku a okolí H & S PORK STORE (předtím B. Hrdina)

PRVOTŘIDNÍ párky, debrecinky, salámy, klobásy, domácí salámy, papriková slanina, tlačenka a jiné masové výrobky. - Nezapomeňte ochutnat naše znamenité domácí uzené, jakož i vařené šunky. Chutné jaterničky a jelítka každý den čerstvé.

NAŠE SPECIALITA: moravské (cikánské) uzené, výsek čerstvého mladého vepřového, hovězího, telecího, jehněčího a veškeré druhy drůbeže.

MIRO HIC - majitel

35-10 DITMARS Blvd., ASTORIA, New York
(mezi 35. a 36. ulicí) ☎ AS 8-8468

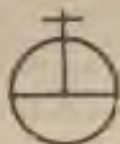
Z papežovy mírové činnosti

Svatý Otec jmenoval státního sekretáře kard. Augustina Casaroliho papežským legátem na oslavy 1100. výročí smrti sv. Metoděje; konaly se ve dnech 4. a 5. července v Djakově v Jugoslávii, a 7. července u nás na Velehradě. Biskupství Djakovo - město leží na pül cesty mezi Zábřehem a Bělehradem, je považováno za dědice Sirmia, jehož metropolitou byl sv. Metoděj r. 870 ustanoven papežem Hadriánem II. A moravský Velehrad je zase dědicem Rostislava onoho staromoravského Veligradu, kde sv. Metoděj 6. dubna 885 zemřel a v jehož kostele byl pak pochován.

25. května, v rámci slavnosti, která se poprvé konala veřejně na náměstí sv. Petra, Jan Pavel II. odevzdal odznaky kardinálské hodnosti 28 biskupům z 19 zemí. Kromě Slovanů: Tomka, Gulbinowicze, Deskura a Lubačivského, jsou mezi nimi arcibiskupové z Florencie, Bologně, New Yorku, Bostonu a Utrechtu, několik „prefektů“, vedoucích ústředních církevních úřadů, a jediný kněz, býv. rektor Lateránské univerzity a odborník v křesťanské sociální nauce, Petr Pavan, který měl velký podíl na sestavení slavné encykliky papeže Jana XXIII. „Mír na zemi“. - Křesťanská akademie vydala r. 1967 jeho knihu „Člověk a demokracie“. Povýšením do kardinálského sboru arcibiskupu Gulbinowicze z Vratislavi, Tzadu z Adis Abeby, Fresno Larraina ze Santiaga de Chile a Obando Brava z Managuy v Nicaragui sv. Otec podle novinářů dodal prestiže těmto obráncům práv církve a lidské důstojnosti proti přehmatům státních režimů v jejich zemích. Kard. sbor má nyní 152 členů, 32 z nich však má víc než 80 let a nemohli by se zúčastnit volby papeže; 81 je Evropanů, 39 z obou Amerik, 16 z Afriky, 13 z Asie a 3 z Oceánie. Ani tentokrát sv. Otec nezjevil jméno kardinála „in pectore“. - 2. června udělil sv.

Otec kněžské svěcení 70 jáhnům z 21 zemí; 9 bylo z Polska, 7 z USA - mezi nimi i tři jáhni, kteří se připravovali na kněžství v budově Papežské koleje Nepomucena. - Na svátek Božího Těla jako jiná léta nesl Nejsv. Svátost v eucharistickém průvodu od baziliky sv. Jana v Lateráně do baziliky P. Marie Sněžné. - V neděli potom udělil svátost biřmování 340 osobám - 26 bylo tělesně a duševně postižených z jednoho římského rehabilitačního střediska; v kázání všem připomněl, že biřmováním se stávají dospělými křesťany, Kristovými svědky a apoštoly ve světě. * Vatikánské pošty vydaly série příležitostných známek: k 900. výročí smrti papeže sv. Řehoře VII. statečného reformátora církve a bojovníka za její nezávislost; k 43. Mezinárodnímu eucharistickému sjezdu, který se bude konat v srpnu v Nairobi v Keni; a už 7. května spolu se známkami k 1100. výročí smrti našeho sv. Metoděje vyšly i známky připomínající 450. výročí smrti sv. Tomáše Mora, anglického humanisty, autora slavné „Utopie“, odsouzeného k smrti, protože odmítl uznat pravomoc krále Jindřicha VIII. i ve věcech víry. * Američan P. John Vaughn byl zvolen generálním představeným františkánů na dalších šest let. Jejich generální kapitula se koná v Assisi, kolébce františkánské řeholní rodiny. Je přítomno 135 řeholníků, kteří zastupují více než 20 tisíc svých spolubratří. Z Československa, jak se dalo očekávat, nemohl přijet nikdo. P. Vaughn byl zvolen poprvé r. 1979; poslední dva roky dal najevo živou účast o osud a o utrpení svých spolubratří v našich zemích.

26. května Jan Pavel II. jel na pül dne do jihoitalského města Salerno, aby se pomodlil u hrobu velkého papeže Řehoře VII., „mnicha Hildebranda“, který tam zemřel před 900 lety na útěku z Říma před císařem Jindřichem IV.; na papežově hrobě jsou jeho slova: „Miloval jsem spravedlnost a nenáviděl

KŘESŤANÉ A CÍRKEV VE SVĚTĚ

nepravost, proto umírám ve vyhnanství.“ Byla to léta boje o investituru, o nezávislé jmenování biskupů; Jindřich IV. toto právo papeže napřed přijal, „šel do Kanosy“, ale pak se znovu obrátil proti papeži. Ve svých projevech se tam Jan Pavel II. několikrát zmínil o právu církve na svobodu ve svém poslání. - Tři dny trvala papežova cesta do Benátska. Zastávkou ve Vittorio Veneto, proslulém krvavými boji za první světové války, uctil svého předchůdce na Petrově stolci Jana Pavla I, Albina Lucianiho - byl zde biskupem 11 let, - v Riese navštívil rodný domek sv. Pia X., který se tu narodil 2. června 1835, a v Trevisu hájil tohoto papeže, který tu působil, než byl jmenován biskupem v Mantově, proti těm, kdo boj Pia X. proti modernismu vykládají jako konservatismus, kdežto naproti tomu svým dekretem o častém a časném svatém přijímání a zahájením kodifikace církevního práva ho třeba považovat za vzdáleného připravovatele II. vat. sněmu. V Benátkách, kde Pius X. byl arcibiskupem a patriarchou do svého zvolení papežem r. 1903, sloužil mši sv. a vedl eucharistický průvod po náměstí sv. Marka, byl přítomen koncertu v slavném divadle La Fenice a k přítomným promluvil o umění jako cestě k Bohu, a před kostelem Krista Božského Dělníka v průmyslové čtvrti Porto Marghera v proslovu žádal, aby vždy i problémy ekonomické recese byly řešeny ne z hlediska jen ekonomie, techniky a politiky, ale v kategoriích etiky a solidarity. Největším dojmem asi zapůsobila druhá mše, kterou sloužil v ženské věznicí Giudecca v kruhu asi 120 vězeňkyň, většinou mladých, které tam odpykávají dlouhé tresty vězení; jeden z nápisů, kterým ho vítaly, zněl: „Petře, i z těchto kamenů je zbudována tvoje církev.“ Jan Pavel II. je vybízel, aby si byly vědomy, že i ve vězení je s nimi Kristus; tak objeví i svou vlastní důstojnost, kterou i přes omyly v minulosti neztratily, a tedy možnost cesty zpět. Dvěma udělil svátost biřmování a po mši pozdravil každou z nich. - Mezitím byla upřesněna už dříve ohlášená cesta do Afriky, 8.-19. srpna: kromě Keně, kde se zdrží tři dny a bude přítomen závěru 43. Mezinárodního eucharistického sjezdu, navštíví i státy: Togo, Slonové pobřeží, Kamerun, Středoafriickou ré-

publiku, Zaire, kde prohlásí blahoslavenou řeh. sestru Anuaritu, mučednici čistoty, a Maroko. Na 8. září je naplánována cesta do Liechtensteinu. Pro příští rok se mluví o cestě do Indie, Austrálie a na Nový Zéland.

Svatý Otec Jan Pavel II. přijal v audienci delegaci jugoslávské pravoslavné církve makedonské a jugoslávské vlády, které přijely do Říma k svátku sv. Cyrila a Metoděje; tento svátek se slaví v pravoslavném kalendáři 24. května. V odlišné audienci přijal i delegaci bulharské vlády - delegace položila květinový věnec na místo v bazilice sv. Klimenta, kde asi byl sv. Cyril pochován, a pak dala zasadit desku v bazilice P. Marie Větší s nápisem, že tu papež Hadrián II. schválil „slovanské knihy, přinesené do Říma svatými bratry Konstantinem-Cyrilem, filosofem a Metodějem, zakladateli slovanského písemnictví.“ Při odhalení desky uspořádal bulharský pěvecký sbor, který k slavnosti přijel do Říma, koncert duchovní hudby; sbor zpíval také při generální audienci den předtím.

Dále přijal: nově zvoleného prezidenta jihoamerické republiky Peru Alana Garcíu, předsedu Rady německé evangelické církve, hanoverského zemského biskupa Eduarda Lohse; účastníky křesťansko-mohamedánského symposia o svatosti - v proslovu mluvil o významu náboženství i v dnešním světě a pak podobně jako při audienci nového velvyslance Libanonu u Vatikánu volal k úsilí na mezinárodní úrovni, aby se do této země vrátil mír a blahobyt; lékaře a zdravotníky, kteří pracují na oblasti prevence a terapie alkoholismu - sv. Otec poukázal na hrozivé rozšíření této sociální rány mezi mládeží, která v alkoholismu hledá únik ze svých těžkostí, a na velký úkol, který tu má rodina; nového velvyslance Velké Británie u Svatého stolce - v projevu odsoudil násilí a terorismus, protože jsou nepřijatelnou odpovědí na existující těžkosti, a zval odpovědné činitele, aby ze všech sil hleděli smířit se sebou dvě válčící strany v Sev. Irsku; polského ministra zahraničí Štefana Olszowského - rozhovor s papežem prý byl otevřený a konstruktivní, o otázkách míru ve světě a o vztazích mezi církví a státem v Polsku řekl Olszowski, ale z tis-

kové konference se ukázalo, že audience byla chladná, jakoby ovlivněná nedávnými rozsudky nad předáky Solidarity a dvěma kněžími; v Polsku je Jan Pavel II. „polský papež“, vždy vítán, ale stran cesty v r. 1987 ještě nebyla stanovena doba, dodal.

Náboženské zprávy z Československa

V interview redaktorovi italského katolického časopisu Il Sabato se pražský Otec kardinál Tomášek dotýká řady svízelných bodů náboženské situace v Československu: na CM oslavy, které pro věřící znamenají oživení víry, že chtěl pozvat evropské biskupy, ale komise pro oslavy, jejíž všichni členové jsou ze zakázaného PIT, řekla ne; opětovně, že píše úřadu prezidenta, vládě a sekretariátu pro věci církevní o vysvětlení rozporu mezi ústavou, zaručující svobodu vyznání, a praktickým chováním místních sekretářů - nedostal žádnou odpověď; třebaš z Vatikánu by rádi, aby byl přítomen vyjednáváním s vládou, vláda že ne; z 4336 farností je 1161 bez faráře; loni požádalo o vstup do semináře v Litoměřicích 94 studentů, bylo přijato 38; v Čechách a na Slovensku je v PIT asi 5 % kněží, na Moravě 10 % - naporostá většina je v něm jen proto, aby neměli potíže při své práci. - Dva body se Praze především nelíbily: v LD z 8.6. ředitel sekretariátu pro věci církevní Janků dává Otcí kardinálu Tomáškoví říci, že interview bylo „hrubě zkresleno“, že sbor ordinářů přijal rozhodnutí, že světovou katolickou církev bude na oslavách zastupovat osoba pověřená papežem, a že na některé dotazy nemohl od vlády dostat odpověď, protože jsou předmětem jednání vlády s Vatikánem.

Časopis Il Sabato přináší současně také poseřství Otece kard. Tomáška evropským biskupům: žádá je, aby se duchovně spojili s jeho věřícími, kteří oslavují 1100. výročí smrti svého apoštola Metoděje; připomíná náboženský i kulturní význam díla, které vykonal spolu se svým bratrem Cyrilem a tak přispěl k vytvoření nadnárodního, evropského společenství bez omezení prostoru a času, bez ohledu na národnostní a politické rozdíly, takže právem je oba spolu s Benediktem vyhlásil Jan Pavel II. za spolupatrony Evropy. Po příkladu slovanských věrozvěstů i oni mají naší pohnuté době

**CESTOVANÍ JEDNOTLIVĚ NEBO SKUPINOVĚ -
kompletní služby - MNOHOLETÁ ZKUŠENOST -
návštěvy příbuzných a známých z Československa
i jiných zemí do USA - POMOC S DOKUMENTACÍ
A PŘEDPLÁCENÍM LETENKY**

Zařídíme dle Vašeho přání a k Vaší plné spokojenosti
Pro informace VOLEJTE nebo PIŠTE:

TRAVEL ADVISERS, INC.

1515 NORTH HARLEM SUITE 110, OAK PARK, IL 60302

Dagmar J. LAVIČKA

(312) 524-2244

nést víru, naději a pravý mír - jeho hlavní podmínkou je respektování základních práv a lidských svobod.

23. května uveřejnili z Vatikánu text telegramu jímž státní tajemník kard. Casaroli odpovídá jménem sv. Otce na list zaslaný z únorového celostátního zasedání kněžského hnutí PIT: Sv. Otec vděčně přijal ujištění věrnosti a poslušnosti dotyčných kněží; v duchu této věrnosti, poslušnosti a jednoty jak se Sv. stolcem tak i s biskupy, podle předpisů církevních, jimiž se řídí kněžská sdružení, at' se přičiní o vyřešení bolestných otázek církevního života v Československu, jako jsou jmenování biskupů pro neobsazené stolce, svobodná a patřičná příprava studentů na kněžství, svoboda pro řeholní řády a kongregace, svobodné vyučování náboženství a vydávání časopisů a knih s náboženským obsahem. Fakt, že odpověď byla poslána prostřednictvím Otce kard. Tomáška, který se neúčastní činnosti PIT, zakázané Kongregací pro kněze, a kterého PIT ignoruje, naznačuje jasně, že ona věrnost a poslušnost členů PIT pokulhává... Ti si přesto odpověď z Říma vykládají jako pozitivní gesto vůči sobě a jdou dál ve své „mírové“, proticírkevní činnosti.

České a moravské diecéze dostaly letos 26 novosvěcenců: Praha 5, Hradec Králové 3, České Budějovice 4, Litoměřice 2, Olomouc 7 a Brno 5. Kněžská svěcení byla v Praze, Hradci Králové, Českých Budějovicích, Olomouci a Brně. * K 1. květnu dostali státní vyznamenání „Za zásluhy o výstavbu“ nebo pamětní medaile k 40. výročí osvobození všichni kapitulní vikaři a pak přední kněží-pracovníci hnutí v PIT.

* Hlavním cílem cesty sv. Otce do Beneluxu - referovala o ní jen kratičkými zprávami - bylo podle LD „posílit vliv Vatikánu, utlumit sociální nespravedlnost pracujících... vyzývat k trpělivosti s politikou velkého kapitálu, „mládež nabádal nepodlehout pokušení d'ábla“ a nebouřit se proti „nešvarům kapitalistické společnosti.“ * Ve dnech 2.-9. 7. bylo v Praze VI. všeobecné mírové shromáždění, na téma: Křesťané odporují silám smrti, na cestě k míru a spravedlnosti pro všechny. V programu ani slova o tom, že v těchto dnech vrcholí vzpomínkové oslavy 1100. výročí smrti sv. Metoděje - nebo zasedání má od nich odputat pozornost? Sdružení PIT připravilo účastníkům zasedání zvláštní poselství.

JO KARUD

STALO SE V ADVENTU

(Pokračování z min. čísla)

Dítě už opět leželo v náručí tlusté ženy klidně a farář dokončoval modlitbu. Lidé ze skupinky se po něm otočili. Připadal si jako veterlec. Ale neodešel. Jen kněz si ho nevsímal a soustředěně se modlil. „Ve jménu Otce, Syna i Ducha svatého, Amen.“ Kněz se domodlil a poželhal dítěti. Teprve potom zvedl hlavu a jeho oči se setkaly s Procházkovými. Viděl zpřímá knězovu tvář.

Tápal v paměti, kam ji má zařadit. Bylo mu, jako by toho kněze už někde viděl, jako by s ním už někdy mluvil. Zdálo se, že i kněz ho poznává. Díval se na Procházku trochu unaveně. A současně jako by v jeho očích zablesko něco nepřátelského. Něco jako odpor. Nebo pohrdání. Anebo také úlek. Kněz nesklopil pohled. Procházkovi bylo jasné, že i kněz si na něho vzpomněl. Jenže on jistě ví, kde se oni dva setkali. Cítil se v nevýhodě. Nesnesl knězův pohled a sklopil oči. Bylo mu, jako by on a ten muž v kněžském měli spolu nějaké nevyřízené účty. Ale nevěděl, jaké.

Něco mu říkalo, aby odešel. Mizera už jistě bude před hřištěm. Ale něco ho zase zdržovalo. Chtěl rozluštit hádanku, kdo je onen kněz. Snad mu pomůže některý jeho pohyb, gesto, tón hlasu. Kdyby odešel, nevzpomněl by si už.

Kněz ukončil krátkou přestávku. Oslovil kmotry novorozence. Mluvil tiše. Procházka nerozuměl jednotlivým slovům. Vnímal jen monotónní tok knězovy řeči. Ale mohl pozorovat, že i kněz je nervózní, že se přerušuje a že se nedokáže soustředit na slova, která říká. Občas pozvedl hlavu a podíval se na Procházku se zábleskem pohrdání, hněvu a útrpné ošklivosti - nebo co to bylo.

Procházkovi připadalo, že tak by asi kněz přivítal D'ábla, kdyby se nečekaně objevil v kostele.

Najednou mu bylo všechno jasné. Věděl, že se s knězem sešel. Poprvé a naposledy. Bylo to v době kněžských prověrek. Když volali duchovní k pohovoru a vytáhli na ně jejich staré hříchy z archivů církevních soudů. Tenhle byl z těch těžších případů, co se nechťeli poddat. Procházka už teď nevěděl, o jaký přečin tehdy v osobním spise tohoto kněze šlo. Ne, nebylo to nic mravnostního, to věděl Procházka jistě. Ostatně, ti s mravnostními delikty nebývali tak vzpurní, ti se dali lehce zlomit. Ale s tímhle nic nesvedli. Zachoval si před komisí svou tvář, byl neústupný a nebojácný. Když nepomohly hrozby, začali se sliby. Pak se stalo něco, co nebylo obvyklé a co jim připadalo směšné. Dokonce velmi směšné. Kněz se nejen nepodal, ale vzbouřil se. Postavil se před Procházku, který před ním seděl s otevřenými deskami osobních aktů. Řekl mu tiše a temně: „Vy jste D'ábel.“ A pak už neřekl nic.

Když kněz odešel, komise se rozesmála. Prošková a Drbohlavová, co také zasedaly v prověřkových komisích, mu potom dlouho žertem říkaly: „D'áblíku!“

Procházkou náhle napadla otázka: Jaké byly další osudy tohoto muže? Jak žil? Chtěl to v té chvíli vědět.

Na ty tvrdošíjně co se nepoddali, psala tehdy komise posudky, jež znamenaly zákaz duchovenské služby. Procházkovi bylo jasné, že muž v ornátu nemá za sebou dobrá léta. Teď stál proti němu a pocítil něco, co dříve neznal. Odpovědnost za jeho osudy a za příkoří, kterých jistě ten člověk nebyl ušetřen. Odpovědnost a vinu.

Kněz končil obřad křtu. Zdálo se, že teď už znovu našel svůj klid. Procházkovi si nevsímal, jako by ho tu nebylo. Ani tlustá žena s dítětem a hlouček kolem ní si ho nevsímal.

Procházka rychle vyšel z kostela. Venku ho bodlo do očí prudké slunce. Skupiny mužů šly k fotbalovému hřišti. Procházka se k nim přidal. Před vchodem hledal Mizera. Jak se díval do tváří mužů, napadlo ho, že kdykoli, v kteroukoli chvíli může mezi nimi objevit někoho ze starých dob. Tvář s vyčítavými očima, se zábleskem záští a opovržení. Některou z těch tváří třeba už nepozná. Bylo jich tolik. Ale on byl sám v jejich životě. Jeho si budou pamatovat. Stál na počátku jejich strastiplné cesty a setkání s ním přinášelo lidem ústrky, ponížení a utrpení. Snad se už nikdy nebude moci dívat lidem do tváře.

S Mizera se nesetkal. Koupil si lístek za plnou cenu. Ale hra ho nebavila, nemohl se na ni soustředit a po poločase odešel a jel domů.

Věděl, že za Sobotkou nepůjde. Spíš za Krčilem. Možná.

Redaktor Brabenec seděl nad hromadou redakční pošty. Nikdy lidé do novin tolik nepsali jako teď. Pročítal dopisy a stranou odkládal ty, o kterých si myslel, že by mu mohly posloužit jako typ

na reportáž do nedělního čísla. Zvláště ho zaujal dopis, psaný zřejmě někým, kdo nebere často pero do ruky. Ani sloh dopisu nebyl uhlazený. Pisatel v něm tvrdil, že byl vězněn ve Valdicích společně s několika desítkami duchovních a řádových bratří. Psal, že to byli vzácní, stateční lidé, kteří pomáhali spoluvězňům, kde mohli. Zvláště vzpomínal na to, že mezi nimi byl jeden, s nímž se nikdy nesetkal, ale že se po věznici tvrdilo, že je to čichošťský farář, o kterém noviny psaly, že zmanipuloval zázrak. A že se mezi vězni vyprávělo, že ho při vyšetřování utloukli k smrti. Pisatel žádal redakci, aby případ vyšetřila a postarala se o potrestání vraha.

Redaktor Brabenec si vybavil před očima tiskovou konferenci s ministrem vnitra Noskem. Tehdy o ní psal článek na titulní stránku. Cítil teď něco jako odpovědnost. Měl by se k tomu případu po letech vrátit. Teď, když to může udělat.

Rozhodl se, že za tou věcí půjde.

Zašel do univerzitní knihovny a vypůjčil si starou, dávno nikým nežádanou brožuru, vytištěnou na špatném, zežloutlém novinovém papíře. Měla titul Čichošťský zázrak a jejím autorem byl jakýsi Vladimír Hodač. Ve stylu tehdejší publicistiky se v ní líčily zkresleně a tendenčně události na české vesnici z adventu roku 1949. Autor je interpretoval v duchu úřední verze tak, že si farář Toufar zkonstruoval v kostele zařízení, jež mu umožňovalo při bohoslužbě manipulovat křížkem na oltáři. Obvinil Toufara, že chtěl tímto způsobem zdiskreditovat lidově demokratický režim a ovlivnit venkovany, aby nevstupovali do zemědělského družstva. Toufarovo počínání dával do souvislosti s nepřátelským působením zahraničních sil, hlavně Vatikánu. Velká část knihy se zabývala útoky na církevní hodnostáře a na Vatikán. Po letech zvláště jasně vyniklo, že tendencí brožury bylo vyvolat nepřátelskou náladu proti církvi a připravit tak vhodně prostředí pro procesy s jejími předními představiteli.

Následující neděli se redaktor Brabenec vypravil do Čichoště. Setkal se tam s řadou lidí, kteří faráře Toufara osobně znali a na události z adventu 1949 si živě pamatovali.

Materiál, který si přivezl, konfrontoval s Hodačovou brožurou a s novinami z té doby.

Nazítří při redakční poradě oznámil svůj úmysl napsat čichošťskou reportáž. Vedení redakce souhlasilo, aby Brabenec reportáž napsal.

Článek o Čichošti uvolnil lavinu, která se nezadržitelně řítí. Čichošťský zázrak, z něhož před devatenácti lety učinila propaganda nechutnou senzaci, se vracel jako bumerang, aby zasáhl ty, kteří ho vypustili. Začaly vycházet najevo skutečnosti a podrobnosti, o nichž mnozí doufali, že navždy zůstanou v temnu mlčenlivých archivů. Do redakce přicházely dopisy dělníků a zemědělců, někdejších funkcionářů i politických vězňů. Hlásili se i bývalí příslušníci Státní bezpečnosti, kteří odešli dobrovolně anebo byli smeteni v čistkách padesátých let. Psali o metodách při vyšetřování a vězeňské praxi. Mnozí se dožadovali trestů pro ty, kteří zavinili smrt čichošťského faráře, a chtěli znát jména. „Proč kryjete vrahy? Na pranýř s nimi! Chceme je znát! Vydejte je zaslouženému trestu!“ psali lidé.

V redakci se objevil zkroušený muž. Představil se jako zaměstnanec ministerstva vnitra Littera.

„Co pro vás mohu udělat?“ ptal se Brabenec.

„Jen vy mě můžete zachránit. A vy to musíte udělat, když už jste mě do maléru dostali.“

Začal vyprávět o peklu, jemuž je se svou rodinou vystaven. V Brabencově článku se objevilo jméno člena Státní bezpečnosti z té doby, který byl mezitím ze služby propuštěn a o jehož dnešním pobytu se nevědělo. Tento Littera měl s mužem, který stál před Brabencem a působil dojmem uštvaneho člověka, společně nejen to, že byl rovněž zaměstnán na vnitru - ale už od počátku padesátých let měl jiné povolání - ale, že měl shodné jméno včetně oněch neobvyklých dvou té. Lidé ztotožňovali nevinného člověka se zločincem ve službách Státní bezpečnosti z padesátých let.

Radaktor Brabenec nemohl pro něho udělat nic, než dát do novin vysvětlení, že Litterové byli na vnitru dva. Zda to poctivému Litterovi pomohlo, se nikdy nedozvěděl.

Ale jedno mu bylo od té chvíle jasné. Musí být nanejvýš opatrný, nesmí skandalizovat lidi bez důkladného prošetření. A musí rozlišovat mezi skutečnými viníky a svedenými, kteří byli začasté sami oklamáni. Demokratizační proces nesmí sklouznout do slepé msty. Uvědomil si, že musí mít naprostou jistotu, než vysloví jméno vraha.

(Pokračování příště)

St. BONAVENTURE INDIAN MISSION

RISEN SAVIOR MISSION - HOLY SPIRIT MISSION

200 Central Avenue

P.O. Box 610

Thoreau, New Mexico 87323

(505) 862-7422

THOREAU, N.M. — „You hear so much about poverty in the United States, but you don't realize it until you go out with the bus and see where our children are coming from! It's hard to believe this is the United States!”

Sister Michelle Geerken, M.H.S., is speaking. Sr. Michelle is principal of the three-year-old, accredited elementary, junior and senior high school that is growing out of the visionary dream of an Irish Catholic priest.

Father Doug McNeill, a transplanted Brooklynite, has served as parish priest of St. Bonaventure Missions for a decade. Throughout his ministry, Fr. McNeill says, he has been „touched by both the poverty and potential of the Native American People”. His challenge has been to focus on both of these seemingly opposite aspects of modern Indian culture because he sees them as having a common solution: Education!

An active outreach program, staffed by volunteer nurses, has long been an integral part of St. Bonaventure parish's mission to the Indian People living in a remote and isolated region, known as the „Checkerboard Area” of the Navajo Reservation. These lands are located within about a 100-mile radius

of the small village of Thoreau, N.M., where St. Bonaventure has its home.

As volunteer nurses from the mission went out to visit families to give aid to the sick and elderly...they saw a lot of school-age children who were not going to school,” said Fr. Doug, who this year celebrated his 15th anniversary as a priest.

Knowing that growing up without an education, for whatever reason, meant that „these kids were doomed, really, and faced the possibility of alcoholism or even suicide to escape,” Fr. Doug said. „It seemed a logical step for us to open up our own school and do what was called for to get these forgotten children into a good school and help them stay in that school.”

In the fall of 1982, when the mission school first opened its doors (really the doors of the mission's parish hall because the school had no actual classrooms at that time), there were 35 students in its pre-school to high-school system.

In the space of three academic years, attendance has skyrocketed to almost 100 and the majority of classes are conducted in St. Teresa's Hall, located on the mission grounds and built with a \$100,000 grant. The building's solar panels at-

test the progressive thinking of Fr. McNeill, who also serves as the school's superintendent.

There is an adjacent library, boasting over 3,000 volumes, which also serves the Thoreau community and surrounding area. Recently, an additional building was acquired and moved to the mission grounds because the school is already having „growing pains”, declares Sister Judine Theriot, M.H.S., who teaches grades five through 10.

Sr. Michelle and Sr. Judine came to St. Bonaventure in January 1984 from Lafayette, Louisiana, where their Order has its Motherhouse. Sr. Michelle notes that their Order, Most Holy Sacrament, was founded in Europe and branched to the United States in 1872 for the purpose of preparing Sisters to teach Indians and Blacks, but she quickly adds that „this has been the first personal experience for both of us in working with Native Americans.”

The principal admits, „I felt a culture shock when I came here. Her observation in working with Native American children, Sr. Michelle said, is that „while they are not Catholic, I have found a deep spirituality within them.”

The teacher comments, „I love the temperament of the Native American children - their very gentle, calm ways. Deep down, I know many of them are coming from very destitute situations, but they're so eager to learn!”

Sr. Judine continues, „I can definitely see a great need for education for these children...this is the only way they're going to rise above the conditions in which they're existing now.”

The advantage St. Bonaventure offers its Native American students is „the opportunity to

take a leadership role”, the principal says. She said this because Indian children tend to not be aggressive by nature and the leadership qualities they have are often not developed in larger classes „where they can too easily be pushed in the corner.”

St. Bonaventure's mission school graduated its first class with pomp and circumstance on May 30. The Most Rev. Jerome J. Hastrich, Bishop of Gallup, officiated for the occasion and also celebrated with Fr. Doug and mission Volunteers the anniversary of the date in 1970 that he ordained Fr. Doug as a priest.

For the graduation ceremony, 13-year-old Diana Cook stepped into the limelight, becoming the first original student of the school to become a member of its first graduating class.

Part of the focus for the graduation and anniversary celebration was on the Volunteers who comprise about half of the school staff. „We wouldn't be able to keep the doors open without them,” Fr. Doug acknowledges.

According to one volunteer, there is joy in service. Mary Simmons, who came to Thoreau from New Jersey to teach music and kindergarten, believes, „If you can wake up every morning and be happy, what more can you ask!”

Tuition for the mission school is \$50 monthly (which includes breakfast, lunch and books), but the payment is waived for those students whose families can't afford the cost - about 90 % of the enrollment, according to Sr. Michelle. Fr. Doug says he hopes the school will always be able to waive the costs „for families wanting a good Catholic education for their children.”

Commenting on how the school manages to succeed with no real tuition base, the pastor-

superintendent says, „We have been blessed. We have found God's hand every step of the way, providing the personnel, expertise and funding that we have needed.”

The assistance that has enabled the mission school to operate has come in the form of gifts - large and small - from a growing number of friends in almost every state who want to become a part of the St. Bonaventure mission effort.

Fr. Doug says, „We look to these friends for their help, just as our Native American families look to St. Bonaventure for opportunity.”

The successes of the school have been in spite of the financial struggles it has had, Sr. Michelle relates. For instance, because of cash shortages, there are no maps in the classrooms, and the principal says that one of the school's greatest current needs is for maps and globes, along with dictionaries for all class levels and readers for all age levels.

Still, for Sr. Michelle, even though she frets over the lack of classroom materials, the desire to teach that brought her and Sr. Judine to St. Bonaventure remains kindled.

The principal feels they have been rewarded in their efforts because „before coming to St. Bonaventure our students had this sense that they weren't able to learn, so here it's like it's a turn-around. I think it amazes the children that they're really able to learn. I think they're surprised at themselves!”

When Diana Cook made the honor roll, „I wanted to go out and have a party with her,” the principal exclaimed.

Fr. Doug sees his faith embodied in the mission school and in its students. He describes the school and the opportunities it offers as „Faith in Action: Faith in Our Father. Who continues to bless our work; faith in our friends, who give us essential financial support; faith in our Volunteers, who give us their time and talents; and faith in our students, who, for the first time, are being given something precious: Faith in themselves!”

***

/Editor's Note: Gifts of cash, supplies or equipment are welcome by St. Bonaventure Indian Missions. All gifts made in support of the mission work are tax-deductible. Gifts should be sent to Fr. Doug McNeill, St. Bonaventure Indian Mission, P.O. Box 610, Thoreau, NM 87323-9999. Anyone wishing to become a Volunteer may also contact Fr. McNeill by mail or by phone, 505-862-7465./

Ss. Cyril & Methodius ANNUAL PARISH

BAZAAR

SS. CYRIL AND METHODIUS

Recreation Hall
Granger, Texas

SUNDAY, SEPT. 1ST

Dinner and Supper: BARBECUE, SAUSAGE
FRIED CHICKEN, PLATE LUNCH ETC.

BARBEQUE TO GO AT PIT

Children & Adult Games In The Afternoon

Big Auction Sale Starting 3:00 p.m.

R. C. Wiley, Auctioneer

DANCE at NIGHT

*Serving your
family's financial needs
for over 60 years*

MID AMERICA FEDERAL SAVINGS

CICERO: 5900 W. Cermak Road, Phone 863-6700

4800 W. Cermak Road, Phone 656-1770

RIVERSIDE: 40 E. Burlington St., Phone 442-9700

LA GRANGE PARK: 1921 E. 31st St., Phone 579-1400

WESTERN SPRINGS: 40 W. 47th St., Phone 246-8990

CLARENDON HILLS: 55th & Holmes, Phone 325-7300

NAPERVILLE: 1001 S. Washington St., Phone 420-1001

9 E. Ogden Ave., Phone 420-8000

WHEATON: 250 E. Roosevelt Road, Phone 653-4800

ST. CHARLES: 2600 E. Main St., Phone 377-2100

Assets over
\$650,000,000

*"You're never more than 5 miles from a
Mid America Federal Savings office in the Western Suburbs."*

Archdiocese of Chicago

ARCHDIOCESE ANNOUNCES ADDITIONAL ANTI-GANG EFFORTS

Aware of the end of the school year and of the concern in many neighborhoods about gang activity, the Archdiocese of Chicago this week announced the latest of its efforts to curb gang violence in the greater metropolitan area.

The programs unveiled this week continue the efforts launched last December, when Joseph Cardinal Bernardin urged city officials to increase their efforts to stem gang violence and pledged \$250,000 of re-directed archdiocesan funds toward the same end. At that time, Bernardin formed an Archdiocesan Committee on Gangs to seek innovative ways of addressing the gang issue.

Meeting in mid-June, mem-

bers of this Committee released funds for the Pilsen Youth Center, welcomed a newly-hired youth development expert for the Humboldt Park-Logan Park-West Town area, and commissioned the group's Review Subcommittee to handle the remaining funds.

The Pilsen Youth Center represents an archdiocesan commitment of \$50,000 in start-up funds, said Rev. Gerard Cleator, OP, a member of Cardinal Bernardin's Committee on Gangs. Release of these funds followed the news that Church leaders and citizens in Pilsen have secured a storefront location and have identified a fulltime director for the new Youth Center.

Adjacent to the campus of Benito Juarez High School, the Pilsen Youth Center will direct its services primarily to students at the high school. Programs will be multi-faceted and will include religious, economic, social, cultural, and family-centered services, explained Rev. Cleator. „We feel particularly fortunate to have Carlos Sauria Alvarado as director of the

Center," Cleator added. „He brings excellent credentials in counseling, supervision, youth work, and community liaison."

Rev. Charles Kyle introduced to Committee members a youth development expert hired by a group of parishes on the city's westside. Using a \$35,000 one-year grant from the archdiocese, the parishes hope to establish on-going alternatives to gang activity in their communities.

To direct this effort, the parishes have hired Maria Santos Rodriguez. She brings knowledge of Hispanic culture, language, and values as well as training in youth work to her task of guiding young people toward non-violent, pro-social life choices. For the summer, she will operate from St. Francis Xavier parish, 2840 W. Nelson. Plans call for an autumn move into a location in the central part of the Humboldt Park area, possibly at Josephinum High

School, 1501 N. Oakley.

At their June meeting, members of the Cardinal's Committee on Gangs also reviewed their efforts since they first met December 20, 1984. A major portion (\$80,000) of the specially designated monies established the archdiocesan Gang Education Teams, two two-person teams available throughout the archdiocese for informative/preventive programs about gang activity and alternatives. At work since March 1, the Gang Education Teams have already shared their expertise with over 50 communities - both urban and suburban.

With a pledge of \$67,500 from the archdiocese, the Committee was able to fund after-school and/or summer programs at 14 Catholic schools, bringing to 118 the number of parochial schools offering such supplemental programs.

Committee-directed funds

supported on-going youth organizations and extended open gym programs at Visitation parish, 843 W. Garfield Blvd. They also financed a special Catholic Youth Organization (CYO) basketball tournament involving over 300 youngsters from 20 parishes.

These programs, plus the ones announced this week, exhaust the archdiocesan commitment of \$250,000 announced by Cardinal Bernardin last December. Attempts to raise a similar amount from local foundations, corporations, and private donors met with some success, reported Vicar General and Task Force member Rev. James Roache. To date, such gifts have amounted to approximately \$43,500. From these monies, the Task Force's Review Subcommittee plans to make grants to a few parishes/schools whose summer program requests are still pending.

THE HURON THEATER PREMIERES „HAPPY BIRTHDAY, JOSEPH K!" NEW PLAY WITH MUSIC ADAPTED FROM KAFKA NOVEL SEPTEMBER 4 - OCTOBER 27

The Huron Theater, 1608 North Wells, will present „Happy Birthday, Joseph K!" a new play by Ed Townley with music by Margaret James, freely adapted from Franz Kafka's novel, The Trial. The eight-week engagement opens Wednesday, September 4, and runs through Sunday, October 27. Artistic Director Ralph Concepcion has announced. Preview performances are scheduled for Thursday through Sunday, August 29 through September 1.

„Happy Birthday, Joseph K!" takes Kafka's protagonist and his situation - a man arrested on his thirtieth birthday for an unspecified crime he's not aware he has committed - and transposes them to contemporary Chicago. Although free on his own recognizance, banker Joseph K no longer finds the view from his Lincoln Park condo so rosy, nor his aerobics instructor girlfriend much comfort. Obsessed with uncovering truth and justice, he tackles Chicago's bureaucratic courts, determined to work within the system and make it acknowledge its mistake - but of course, that cannot be done.

„Happy Birthday, Joseph K!" reunites the creative team responsible for The Huron Theater's hit of last season, „A History Of The American Film", which was named one of the top ten plays of 1984 by the Chicago Tribune. Author Ed Townley will direct Huron Ensemble members Joan Deschamps, Celeste Januszewski and Karen Vaccaro, and guest artists Robert G. Anderson, Sarah Bradley, Peter Garino, John Gripenrog, Steve Sherwin, Cherise Thuman and Tim Gregory in the title role of Joseph K.

The Huron Theater, a not-for-profit company dedicated to group-generated theater, is located in Piper's Alley behind The Second City. Performance times for „Happy Birthday, Joseph K!" are Thursday and Fridays at 8 PM, Saturdays at 7 and 9:30 PM, and Sundays at 8 PM. Tickets are priced at \$10 for Thursdays and Sundays, and \$12 for Fridays and Saturday shows. (Previews are priced at \$5-\$6.) Student and senior discounts are available. For groups of 10 or more, tickets are priced at \$6.00 per person. For groups of 30 or more, the price is \$5.00 per person. Mail orders and major credit cards are accepted. For group sales, contact Laurie Bederow. Opening: Wednesday 9/4 at 7:00 PM. Closing: Sunday 10/27 at 8:00 PM. The number for further information and all ticket sales is ☎ (312) 266-7055.

Westfest

Labor Day

WEEKEND

August 31 - September 1, 1985

- Downtown Parade
- Scores of Concessions
- Beer Gardens
- All Types of Good Food
Czech Pastries and Sausage
- Sokol Gymnastic Exhibition
- Variety of Folk Dances
- Arts and Crafts
- Children's Area
Games, Rides, Supervision
- Kolache 5,000 + Run
(3.2 Miles)

Westfest

Captures Czech Tradition In

Food, Festival and Dance!

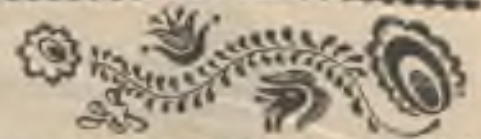
West, Texas

TRUE CZECH FLAVOR
IN FESTIVAL AND
FAMILY ENTERTAINMENT

VOICE OF THE NATION

DEPARTMENT OF MUSIC
COLLEGE OF PROFESSIONAL
STUDIES AND FINE ARTS
SAN DIEGO STATE UNIVERSITY
SAN DIEGO CA 92182

Dear Friend of Czechoslovak Music:

The Friends of Czechoslovak Music is a society established initially at San Diego State University to help commemorate the centennial of the death of the Czech composer, Bedrich Smetana (1824-1884). **The Smetana Centennial: An International Conference and Festival of Czechoslovakia Music** was held at San Diego State University, March 29 - April 8, 1984. The International Conference received the support of the National Endowment for the Humanities, and the Festival, additional grants.

The society has already been recognized by leading international musicians and scholars who have lent their names to the Friends. The aims and objectives of this organization are to promote concerts and festivals of scholarships for students of Czechoslovak music, to give financial support to conferences and visiting scholars, to present young artists, and to assist composers of Czechoslovak background.

Members of the Friends will be kept informed of musical events relating to Czechoslovak music. In San Diego, members will also receive a special admission price to concerts and invitations to other events, such as receptions and meetings with musicians and scholars. In general, members will be invited to participate in and support activities related to Czechoslovak culture.

Since the Smetana Centennial, the Friends sponsored the Czech clarinetist, Pavel Jordan, at its second annual dinner/recital and annual meeting. The main project for the year was the recital by the Czech mezzo-soprano, Alena Bicova, from Wiesbaden, West Germany. This was held on 10 March this year at San Diego State University. The recital of songs by Schubert, R. Strauss, Falla, Smetana, Janacek, and Dvorak was well received. The Friends also attended a production of Dvorak's opera,

Rusalka, presented by the Riverside Opera company on 13 April. Dvorak's cantata, **Svata Ludmila**, was performed in Downey, California, on 18 May, conducted by Dr. Nick Strimble. Lecture/readings from the poems of Jaroslav Seifert by his English translator, Ewald Osers, was also an event attended by the Friends in San Diego on 31 May.

The Executive Board has been planning projects for next year. We welcome two new Honorary Members to our society: Dr. Oskar Morawetz celebrated Czech composer in Toronto, Canada, and the renowned bass, Jan Rubes, also from Toronto, who has also starred in films, in addition to his operatic, radio and concert careers.

Future events will include the annual dinner/meeting on Sunday 27 October 1985 a recital by the Czech guitarist, Martin Mas-

tik, on Sunday, 24 November. Details will follow. In the Spring, a recital is confirmed by the world-famous cellist, Milos Sadlo, on Sunday, 13 April 1986. He will appear on the University Sunday Evening Concerts Series.

May I invite you to become a member of the Friends of Czechoslovak Music. Your support of Czechoslovak music is vitally needed. The enclosed membership form lists various categories of support. All contributions are tax-deductible in the United States and will support the work of the Friends. Acknowledgements will be printed in future programs. Please tell your friends about the Friends.

I look forward to hearing from you and thank you in advance for your help.

Sincerely,

Jaroslav Mráček
Professor of Music

DePaul to open English language Institute

DePaul University will offer English as a second language this fall to individuals preparing for university work, those who have advanced degrees or persons who wish to improve their language skills. Full-and part-time programs will be available through the newly-created DePaul Institute for English Language Studies.

"Chicago continues to attract large numbers of international professionals and students," says Institute Director Mary Azawi. "While they are academically prepared for their American undertakings, many of them need improved proficiency in the English language.

The number of foreign students in Illinois is increasing at a pace well ahead of the national average, Azawi said. The number of foreign students in Illinois increased 3.4 percent in one year from the 1982-83 school year to the 1983-84 school year. The national average increase in foreign students during that

same time was .6 percent, according to the Institute for International Education. And, 1980 census figures show one-seventh of Chicago's residents between the ages of 5 and 17 and nearly one-fifth of the city's adults speak a second language in the home.

The Institute will begin offering intensive training in reading, writing and speaking English in September in small classes, supported by a new state-of-the-art language laboratory on the university's Loop Campus. Admission requirements include a high school diploma and a serious commitment to improving English language skills. The full-time day program is 20 hours a week and the half-time evening program is 10 hours a week.

The DePaul Institute for English Language Studies, in cooperation with the university's department of English and communications, also develops special purpose English language communication courses for Chicago area employers and organizations.

Looking Ahead

by
Dr. George S. Benson
President

NATIONAL EDUCATION PROGRAM
Oklahoma City, Oklahoma

PERVERSION OF THE CONSTITUTION

A few years ago, Mr. Dan Smoot was a well-known personality on radio and TV. He was also an F.B.I. agent for years. Due to serious illness, Dan Smoot dropped out of sight for the past several years. But he is now returning to the lecture circuit. Dan Smoot was quite a student of the Constitution of the United States. This column is a solid quote from his address, "The Constitutional Road to Prosperity and Peace" and is presented to you in honor of his return to public life.

In its handling of the 1954 Brown versus Topeka School Board case, the Supreme Court revealed that, in order to accomplish something desired by a majority of the justices, the Court would do anything; pervert the meaning of the Constitution, reverse its own prior decisions, rewrite the laws of Congress.

Communists lobbied hard for the 1954 Brown decision, and were prompt to take advantage of it. Steve Nelson (communist party leader, then under a 20-year sentence for violating a Pennsylvania sedition law) appealed his case into federal court. In 1956, the Supreme Court set Nelson free, saying the federal Smith Act gave the federals exclusive jurisdiction in sedition matters. This, despite the fact that the Smith Act contains a provision that "nothing in this title shall be held to take away or impair the jurisdiction of the courts of the several

states."

In June, 1957 (14 months after making state prosecution of communist sedition impossible) the Supreme Court handed down two decisions making federal prosecution, under the Smith Act, impossible.

Decisions protecting Communists. Court decisions having indicated federal court disposition to protect communists, communist-inspired social agitation in the 1960s created cauldrons of violence, which state and local authorities could not control, largely because of federal courts. When arrested for committing outrageous crimes, rioters were often released by federal courts, although, constitutionally, such state cases are beyond the reach of federal judiciary powers.

The Supreme Court's anarchistic attitude infected lower courts and other branches of government. After President Johnson's poverty war began in 1965, poverty warriors on federal payrolls spent tax money organizing demonstrations which often led to crimes of arson, theft, vandalism, assault.

In 1976, Gerald Ford's Attorney General issued guidelines for handling future internal security investigations — practically stopping F.B.I. investigations of Soviet terrorism. Under the goading of such organizations as the American Civil Liberties Union and the National Lawyers Guild, officialdom in Los Angeles and other big cities have ordered the termination of internal security investigations and files.

All existing federal court decisions not made under congressional regulations or under constitutional grants of judicial power, should be declared invalid. What a welter of disrupting problems that would eliminate: school prayer; forced busing; forced racial quotas in hiring; federal supervision of student-faculty relationships and many more.

Announcing sigmund's

A NEW CZECH-AMERICAN RESTAURANT OPENING IN MAY
For all Czechs and non-Czechs interested
in Czech cuisine!

LOCATED IN EAGAN, MINNESOTA
1989 Silver Bell Center —
crossroad of Hwy 13 & Silver Bell Road
CONVENIENT LOCATION, PLENTY OF PARKING
OPEN 7 DAYS A WEEK.

PROPRIETORS PAUL AND HANA MATOUSEK
INVITE YOU FOR A FRIENDLY VISIT.
FOR MORE INFORMATION CALL ☎ 452-4674.

599-4372

ROZPOČTY ZDARMA

Independent Glass Service

VEŠKERÉ SKLENÁŘSKÉ PRÁCE.

KOVOVÁ DVOJITÁ OKNA (STORM WINDOWS)
PLEXIGLASS — ZRCADLA

8014 SOUTH NATCHEZ AVENUE

BURBANK, ILLINOIS 60459

WILLIAM KRÁTKÝ

evropský vyučení sklenář u dědy a otce v Československu